

gemeente

HORST A/D MAAS

Bestemmingsplan (ontwerp) Kortenbos 1, Meerlo

NL.IMRO.1507.MRKORTENBOS1-BPO1

Document: Bestemmingsplan "Kortenbos 1 Meerlo"
IDN: NL.IMRO.1507.MRKORTENBOS1-BPO1
Status: Ontwerp
Datum: 21 maart 2019
Aanvrager: Equilibrio
Auteur: ing. P.W.M. van de Ligt en L.M. Heesen

Spoorweg 4
5963 NJ Horst
T +31 (0)77 398 29 21
F +31 (0)77 398 68 00
info@pijnenburgadvies.nl

INHOUDSOPGAVE

1 INLEIDING	3
1.1 Aanleiding en doel van het bestemmingsplan	3
1.2 Ligging en begrenzing van het plangebied.....	4
1.3 Vigerend bestemmingsplan	5
1.4 Leeswijzer.....	6
2 BESCHRIJVING VAN HET PLANGEBIED.....	7
2.1 Algemeen	7
2.2 Ruimtelijke structuur.....	8
2.3 Functionele structuur.....	9
3 BELEID	10
3.1 Inleiding.....	10
3.2 Rijksbeleid	10
3.2.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte.....	10
3.2.2 Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro).....	11
3.2.3 Ladder duurzame verstedelijking.....	11
3.2.4 Waterwet	12
3.2.5 Beleidslijn grote rivieren	13
3.2.6 Visie Paard en Landschap	14
3.3 Provinciaal beleid.....	14
3.3.1 Provinciaal Omgevingsplan Limburg 2014.....	14
3.3.2 Omgevingsverordening Limburg 2014	18
3.3.3 De paardensector in Limburg en Zuidoost Brabant – Verkenning van bedrijven en innovaties	18
3.3.4 Limburgs Paardensport Plan	19
3.4 Gemeentelijk beleid.....	19
3.4.1 Bestemmingsplan “Buitengebied Horst aan de Maas”	19
3.4.2 Structuurvisie Horst aan de Maas	20
3.5 Conclusie.....	21
4 PLANBESCHRIJVING	22
4.1 Uitgangspunten en doelstellingen van het plan	23
4.2 Stedenbouwkundige / ruimtelijke aspecten	24
4.3 Landschappelijke inpassing	24
5. SECTORALE ASPECTEN	26
5.1 Inleiding.....	26
5.2 Milieuaspecten.....	26
5.2.1 Bodem- en grondwaterkwaliteit	26
5.2.2 Geluid.....	26

5.2.3 Luchtkwaliteit.....	27
5.2.4 Geur	28
5.2.5 Bedrijven en milieuzoneringen.....	29
5.2.6 Externe veiligheid	30
5.2.7 M.e.r.-beoordeling	32
5.3 Waterparagraaf.....	33
5.3.1 Beleidskader	33
5.3.2 Kenmerken van het watersysteem (huidige situatie)	35
5.3.3 Water in relatie tot de ontwikkeling (nieuwe situatie).....	35
5.4 Kabels en leidingen.....	36
5.5 Natuur	36
5.5.1 Flora en fauna.....	36
5.5.2 Natura2000	37
5.6 Archeologie en cultuurhistorie.....	37
5.6.1 Cultuurhistorie	37
5.7 Verkeer en parkeren	39
6 UITVOERBAARHEID	40
6.1 Economische uitvoerbaarheid	40
6.2 Handhaving.....	40
6.3 Maatschappelijke uitvoerbaarheid.....	42
6.4 Procedure.....	42
7 JURIDISCHE TOELICHTING	43
7.1 Planstukken.....	43
7.2 Toelichting op de verbeelding	43
7.3 Toelichting op de planregels	44

BIJLAGE

1. Landschappelijk inpassingsplan (Plattelandscoöperatie Peel & Maas)

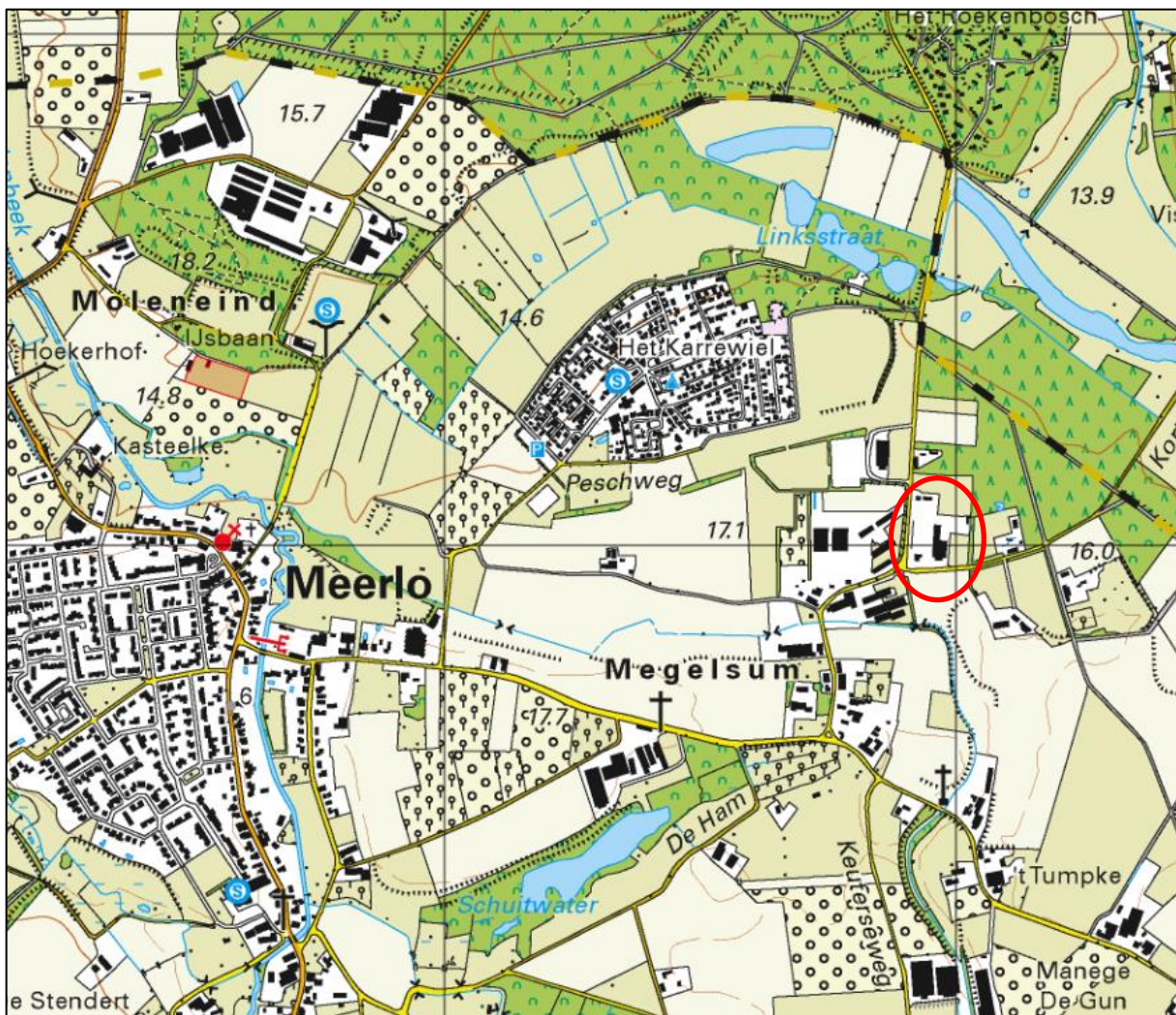
1 INLEIDING

1.1 Aanleiding en doel van het bestemmingsplan

Recentelijk heeft de heer E.A. Wermenbol de manege aan de Kortenbos 1 in Meerlo verworven. Deze manege bestaat uit een overdekte rijhal met paardenstallen, een inpandige bedrijfswoning, een losstaande en deels vervallen paardenstal, een buitenbak, een stapmolen, een longeerpiste enkele paddocks en weilanden.

Onder de naam Equilibrio heeft de partner van de heer Wermenbol, mevrouw Wolters, hier een paardenhouderij gevestigd. De activiteiten van de paardenhouderij bestaan hoofdzakelijk uit het trainen en fokken van dressuurpaarden, het revalideren van paarden aan de hand van klassieke dressuur en het geven van opleidingen aan ruiter of amazone, instructeur en paard.

Initiatiefnemers zijn voornemens hun paardenhouderij te gaan professionaliseren om zich beter te kunnen profileren op de (inter)nationale markt. Hierbij lopen initiatiefnemers tegen planologische belemmeringen uit het vigerende bestemmingsplan aan.

Afbeelding 1. Ligging en omgeving plangebied (rood omlijnd)

Conform het vigerende bestemmingsplan “Buitengebied Horst aan de Maas” is de locatie voorzien van de bestemming ‘Sport’ met de aanduiding ‘manege’. Op basis van de sportbestemming is ten eerste het gebruik als zijnde productie- en gebruikgerichte paardenhouderij formeel niet toegestaan. Ten tweede zijn er op basis van de sportbestemming geen bouwmogelijkheden, terwijl voor een toekomstbestendige en volwaardige paardenhouderij niet alleen geïnvesteerd dient te worden in het opknappen van de bestaande bebouwing, maar ook in het oprichten van nieuwe bebouwing.

Aanleiding voor dit bestemmingsplan is dan ook om een passend planologisch regime op te stellen zodat de paardenhouderij zich kan doorontwikkelen, zoals gewenst. In voorliggend bestemmingsplan wordt de sportbestemming gewijzigd in een agrarische bestemming waarmee de gewenste gebruiks- en bouwmogelijkheden ontstaan.

Afbeelding 2. Zicht op rijhal met aan de voorzijde de bedrijfswoning. Op de voorgrond een weiland

1.2 Ligging en begrenzing van het plangebied

De locatie ligt circa 1 km ten oosten van de kern Meerlo, in het buurtschap Megelsum. Dit buurtschap wordt gevormd door bij elkaar gelegen woningen, agrarische bedrijven en twee maneges. Ten noordwesten van het buurtschap bevindt zich camping 't Karrewiel.

De omgeving kenmerkt zich door een kleinschalige, onregelmatige verkaveling, versterkt door verspreid liggende bosgebieden. Ten noorden van de locatie ligt een bosgebied met daarin een oude Maasmeander waar in de lager gelegen delen nog altijd water staat.

De manege grenst direct aan enkele woningen. Zowel in de zuidwestelijke, noordwestelijke hoek en ten noorden grenst de manege aan woningen. Verder in oostelijke en zuidoostelijke richting bevinden zich ook woningen. In noordoostelijke richting grenst de manege aan een bosgebied. Ten zuiden liggen landbouwpercelen.

Het plangebied betreft uitsluitend het bestemmingsvlak met de bestemming 'Sport' met een oppervlakte van circa 1,5 ha.

1.3 Vigerend bestemmingsplan

De locatie maakt onderdeel uit van het bestemmingsplan "Buitengebied Horst aan de Maas" (vastgesteld d.d. 19 december 2017) en is bestemd als 'Sport' en daarbij tevens voorzien van de aanduiding 'manege'. De als zodanig aangewezen gronden zijn bestemd voor een manege met bijbehorende paardenvoorzieningen. Een manege betreft daarbij een niet-agrarisch bedrijf, dat uitsluitend of in hoofdzaak gericht is op het geven van instructie in één of meerdere disciplines aan derden met gebruik van paarden in eigendom van het bedrijf of aan derden met eigen paarden en het bieden van huisvesting aan die paarden en daaraan ondergeschikte horeca.

Afbeelding 3. Uitsnede verbeelding vigerend bestemmingsplan

Op de locatie zijn naast de enkelbestemming "Sport" de dubbelbestemmingen "Waarde – archeologie 4", "Waarde - bronsgroene landschapszone" en "Waterstaat – stroomvoerend deel rivierbed" opgenomen. Tevens zijn de gebiedsaanduidingen "milieuzone – hydrologische beschermingszone", "overige zone - rivierdal" en "reconstructiewetzone – extensiveringsgebied" opgenomen.

Op basis van de sportbestemming is het niet toegestaan andere vormen van een paardenhouderij uit te oefenen (zoals een productiegerichte en/of een gebruikgerichte paardenhouderij). Om deze vormen van een paardenhouderij wél mogelijk te maken dient de bestemming te worden gewijzigd naar de bestemming 'Agrarisch met waarden'.

Daarnaast kan op basis van de sportbestemming uitsluitend de bestaande bebouwingsoppervlakte worden bebouwd. Er bestaan derhalve geen mogelijkheden tot nieuwbouw. Met de wijziging naar een agrarische bestemming vervalt deze beperking en kan wél nieuwe bebouwing worden opgericht.

1.4 Leeswijzer

Deze toelichting is als volgt opgebouwd: in hoofdstuk 2 wordt een beschrijving gegeven van de ruimtelijke en functionele structuur van het plangebied. In hoofdstuk 3 wordt het beleidskader beschreven. De ontwikkeling wordt beschreven en gemotiveerd in hoofdstuk 4. In hoofdstuk 5 wordt de ontwikkeling getoetst aan de diverse sectorale aspecten. Tenslotte komen in de hoofdstukken 6 en 7 de uitvoerbaarheid en de planstukken en het vooroverleg aan de orde.

2 BESCHRIJVING VAN HET PLANGEBIED

2.1 Algemeen

In dit hoofdstuk wordt de ligging en de huidige situatie van het plangebied beschreven. Ook wordt er ingegaan op de ruimtelijk-functionele structuur van het plangebied en omgeving.

Afbeelding 4. Luchtfoto plangebied en omgeving

Het plangebied is gelegen ten oosten van de kern Meerlo, in het buurtschap Megelsum. Meerlo behoort tot de gemeente Horst aan de Maas, gelegen in het noorden Limburg.

Het plangebied heeft betrekking op het bestemmingsvlak met de sportbestemming, onderdeel van het perceel kadastraal bekend als gemeente Meerlo, sectie H, nummer 199. Plaatselijk is de locatie bekend als Kortenbos 1, alhoewel het gelegen is op de hoek van de wegen Kortenbos en Megelsum. De Kortenbos loopt van het buurtschap Megelsum tot aan de Ooijenseweg, de verbindingsweg tussen de kernen Blitterswijck en Broekhuizenvorst. De Megelsum slingert door het buurtschap Megelsum richting het noorden.

Aan de zijde van de Kortenbos is de bedrijfswoning gelegen met daar erachter tegenaan de overdekte rijhal met kantine. Weer daar erachter tegenaan is de paardenstal gelegen met 14 afzonderlijke paardenboxen. Het gehele pand is wit van kleur. Onlangs is het dak van de rijhal en paardenstal compleet vernieuwd. Rechts van de rijhal bevinden zich weilanden en een stapmolen en paddock om paarden te longeren. Achter dit paddock bevindt zich een losstaande paardenstal met 4 paardenboxen. Deze paardenstal is deels vervallen. Het

plangebied wordt aan deze zijde begrensd door een flinke houtwal. Links van de rijhal, tussen de rijhal en de Megelsum, bevindt zich een buitenbak. Achter deze buitenbak zijn initiatiefnemers begonnen met de bouw van een loods (van het type romneyloods) voor opslag van hooi en stro en materieel. Aan de zijde van de Megelsum is het terrein omheind door een hekwerk.

Afbeelding 5. De bedrijfswoning aan de zijde van Kortenbos

Afbeelding 6. Zicht op het plangebied vanaf de Megelsum

2.2 Ruimtelijke structuur

De belangrijkste structuurdrager van het omliggende landschap is de rivier de Maas, die op een afstand van circa 2 km van het plangebied stroomt. De Maas is bijzonder herkenbaar door haar grootte en typisch kronkelende loop. Rondom de Maas zijn de verschillende Maasterrassen met de daar doorheen lopende oude Maasmeanders duidelijk herkenbaar door hun lagere ligging.

Direct ten oosten en noordoosten van het plangebied bevindt zich een dergelijke Maasmeander. Het buurtschap Megelsum is dan ook duidelijk hoger gelegen dan deze Maasmeander. De Kortenbos begint op het hogere deel van het buurtschap, via de lagere Maasmeander en eindigt weer op het hogere deel waar de Ooijenseweg op ligt.

Afbeelding 7. Akker tegenover plangebied

Afbeelding 8. Kortenbos richting de Maasmeander

Het verkavelingspatroon van de omgeving is kleinschalig en onregelmatig te noemen. Met een divers gebruik van de gronden. De hoger gelegen delen zijn in gebruik als akker en de lager gelegen delen als weiland. De vele bosopstanden begrenzen het zichtveld en geven het landschap een halfopen karakter.

2.3 Functionele structuur

In de directe omgeving van het plangebied zijn verschillende functies gelegen. Het omliggende buitengebied kent voornamelijk een agrarisch gebruik met daarin verspreid liggende woonbebouwing. De woonfunctie overheerst inmiddels in het buurtschap Megelsum. Daarnaast zijn er nog enkele actieve agrarische bedrijven gevestigd.

Afbeelding 9. Woning gelegen tegen plangebied

Afbeelding 10. Manege "de Megelsprong"

Direct grenzend aan het plangebied bevinden zich enkele woningen. Ten noorden en noordoosten grenst het plangebied aan een bosgebied. De bosrand is duidelijk zichtbaar en vormt daarmee een harde begrenzing in het landschap.

In noordwestelijke richting bevindt zich nog manege "de Megelsprong" en nog verder in die richting bevindt zich camping 't Karrewiel.

3 BELEID

3.1 Inleiding

In dit hoofdstuk worden de op het plangebied van toepassing zijnde beleidskaders behandeld. In de volgende paragraaf wordt ingegaan op het van toepassing zijnde rijksbeleid. In de daarop volgende paragraaf komt het provinciaal beleid aan bod. In paragraaf 3.4 volgt het gemeentelijk beleid.

3.2 Rijksbeleid

3.2.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

Op 13 maart 2012 is de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) door de rijksoverheid vastgesteld. In de SVIR staan de plannen voor ruimte en mobiliteit. Het rijk stelt dat er een aanpak dient te ontstaan dat Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig maakt. Om dit te kunnen bewerkstelligen laat het rijk de ruimtelijke ordening meer over aan de decentrale overheden (provincie en gemeente) en komt de gebruiker centraal te staan.

Het rijk blijft verantwoordelijk voor het systeem van ruimtelijke ordening. Daarnaast kan een rijksverantwoordelijkheid aan de orde zijn indien:

- een onderwerp nationale baten en/of lasten heeft en de doorzettingsmacht van provincies en gemeenten overstijgt. Bijvoorbeeld ruimte voor militaire activiteiten en opgaven in de stedelijke regio's rondom de mainports, brainports, greenports en valleys;
- over een onderwerp internationale verplichtingen of afspraken zijn aangegaan. Bijvoorbeeld voor biodiversiteit, duurzame energie, watersysteemherstel of werelderfgoed;
- een onderwerp provincie- of landsgrensoverschrijdend is en ofwel een hoog afwentelrisico kent ofwel in beheer bij het Rijk is. Bijvoorbeeld de hoofdnetten van weg, spoor, water en energie, maar ook de bescherming van gezondheid van inwoners.

Het rijk heeft drie doelen om Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig te houden voor de middellange termijn (2020):

- het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur;
- het verbeteren en ruimtelijk zeker stellen van de bereikbaarheid, waarbij de gebruiker voorop staat;
- het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

Voor een goede milieukwaliteit moet de kwaliteit van bodem, water en lucht minimaal voldoen aan de (internationaal) geldende norm(en). De gezondheid van de burgers dient te worden beschermd tegen negatieve milieueffecten.

Het rijk beschermt en verbetert de waterkwaliteit door het treffen van fysieke maatregelen, het uitgeven van vergunningen en handhaving. Luchtkwaliteit, geluidsoverlast, wateroverlast, waterkwaliteit, bodemkwaliteit en het transport van gevaarlijke stoffen kennen een grote samenhang met de andere nationale belangen. Om toekomstige kosten en maatschappelijke schade te voorkomen, moeten bij ruimtelijke en infrastructurale ontwikkelingen de milieueffecten worden afgewogen.

Gevolgen en effecten op de kwaliteit van bodem, water, lucht en externe veiligheid zijn afgewogen in het licht van het initiatief (zie hoofdstuk 5). Uit deze beoordeling blijkt dat de bestemmingswijziging geen nadelige effecten heeft op of ondervindt van bodem, water, lucht of externe veiligheid.

Verder heeft het gestelde in dit bestemmingsplan betrekking op provinciale en gemeentelijke belangen. De bestemmingswijziging is van een dusdanige beperkte omvang dat er vanuit de SVIR geen belemmeringen bestaan.

3.2.2 Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)

Op 30 december 2011 is het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) in werking getreden.

Voor de nationale belangen die kaderstellend zijn voor besluiten van gemeenten zijn in het Barro regels opgenomen die direct het bestemmingsplan en daarmee gelijk te stellen besluiten betreffen. Zij strekken ertoe dat de nationale ruimtelijke afweging, die door het kabinet in samenspraak met de Tweede en Eerste Kamer der Staten-Generaal is gemaakt, bij besluitvorming over bestemmingsplannen wordt gerespecteerd.

Onderwerpen waarvoor het rijk ruimte vraagt zijn de mainportontwikkeling van Rotterdam, bescherming van de waterveiligheid in het kustfundament en in en rond de grote rivieren, bescherming en behoud van de Waddenzee en enkele werelderfgoederen, zoals de Beemster, de Nieuwe Hollandse Waterlinie en de Stelling van Amsterdam en de uitoefening van defensietaken.

In oktober 2012 is het besluit aangevuld met de ruimtevraag voor de onderwerpen veiligheid op rijksvaarwegen, toekomstige uitbreiding van infrastructuur, de elektriciteitsvoorziening, de ecologische hoofdstructuur (thans Nationaal Natuurnetwerk), de veiligheid van primaire waterkeringen, reserveringsgebieden voor hoogwater langs de Maas en maximering van de verstedelijkingsruimte in het IJsselmeer. Ook is het onderwerp duurzame verstedelijking in regelgeving opgenomen.

Op dit bestemmingsplan zijn de waterveiligheid in verband met de Maas en de veiligheid van scheepvaart op de Maas van toepassing. De rijksbelangen worden in dit bestemmingsplan planologisch geborgd door middel van de dubbelbestemming 'Waterstaat – Stroomvoerend deel rivierbed'. Het beleid voor hoogwater is nader uitgewerkt in de Waterwet en Beleidslijn grote rivieren (respectievelijk paragraaf 3.2.4 en 3.2.5).

3.2.3 Ladder duurzame verstedelijking

In de genoemde SVIR is de "Ladder voor duurzame verstedelijking" geïntroduceerd. De ladder ondersteunt gemeenten en provincies in vraaggerichte programmering van hun grondgebied, het voorkomen van overprogrammering en de keuzes die daaruit volgen. De ladder is juridisch vastgelegd in het Besluit ruimtelijke ontwikkeling (Bro).

Sinds invoering van de ladder is er veel jurisprudentie ontstaan en is er veel over geschreven. De ladder werd als te ingewikkeld ervaren en zorgde voor veel onderzoekskosten. Per 1 juli 2017 is de regeling daarom gewijzigd. De drie treden uit de oorspronkelijke tekst worden losgelaten en vervangen door de volgende tekst:

"De toelichting bij een bestemmingsplan dat een nieuwe stedelijke ontwikkeling mogelijk maakt, bevat een beschrijving van de behoefte aan die ontwikkeling, en, indien het bestemmingsplan die ontwikkeling mogelijk maakt buiten het bestaand stedelijk gebied, een motivering waarom niet binnen het bestaand stedelijk gebied in die behoefte kan worden voorzien".

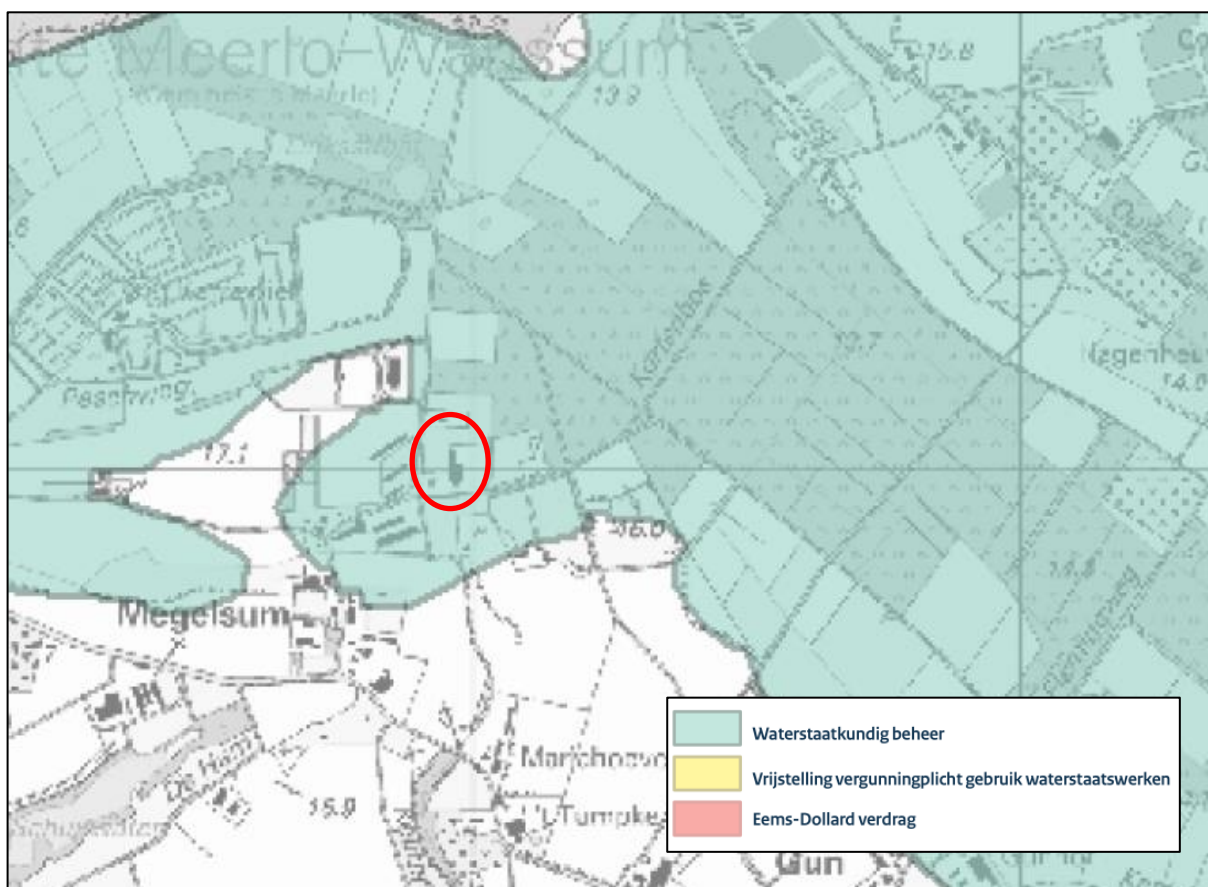
De ladder dient te worden doorlopen indien op grond van het Bro sprake is van een 'stedelijke ontwikkeling'. Een stedelijke ontwikkeling in de zin van het Bro is: een ruimtelijke ontwikkeling van een bedrijventerrein of zeehaventerrein, of van kantoren, detailhandel, woningbouwlocaties of andere stedelijke voorziening. Op grond

van deze begripsomschrijving is in onderhavig geval geen sprake van een stedelijke ontwikkeling. Het initiatief omvat immers geen ontwikkeling van een bedrijventerrein, een zeehaven, kantoorgebouw, detailhandel, woning en/of andere stedelijke voorziening. Geconcludeerd kan worden dat op grond van vorenstaande overwegingen de ladder niet verder doorlopen behoeft te worden.

3.2.4 Waterwet

Op 22 december 2009 is de Waterwet in werking getreden. In deze wet zijn een achttal wetten samengevoegd tot één wet. Het Waterbesluit is de uitwerking bij de algemene maatregel van bestuur van bepalingen van de Waterwet. De Waterregeling is de uitwerking bij ministeriële regeling van bepalingen van de Waterwet en het Waterbesluit. De Waterwet, het Waterbesluit en de Waterregeling zijn het resultaat van de in 2004 aangekondigde integratie van waterwetgeving.

Uit de kaarten behorende bij het Waterbesluit en de Waterregeling, blijkt dat op het plangebied het 'Waterhuishoudkundig beheer' van toepassing is. De gebieden die deel uitmaken van het 'Waterhuishoudkundig beheer' van de Maas dienen te voldoen aan het stroomvoerend of bergend regime, zoals aangegeven in de Beleidslijn grote rivieren. Middels onderhavig plan wordt het mogelijk gemaakt om nieuwe bebouwing op te richten en vinden er landschappelijke inpassingsmaatregelen plaats. Het plan zal leiden tot 1.213 m² aan nieuwe bebouwing en 1.049 m² aan landschappelijke inpassing. Deze bebouwing en groen kan leiden tot een afname van het bergende vermogen van het rivierbed. Derhalve vindt elders in het gebied een compensatie plaats. Hiertoe is een verzoek gedaan bij het initiatievenloket. Hiermee wordt geborgd dat er per saldo geen negatieve effecten optreden.

Afbeelding 11. Uitsnede kaart behorende bij de Waterregeling

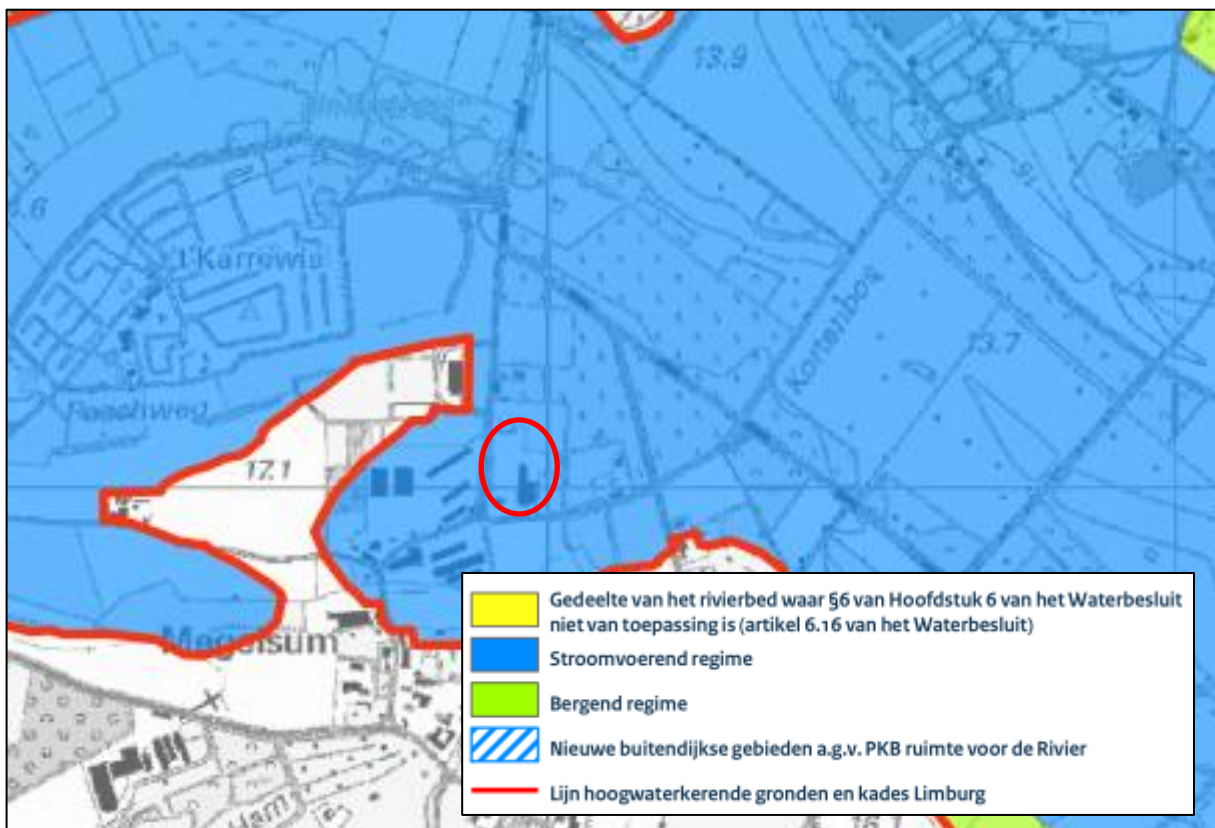
3.2.5 Beleidslijn grote rivieren

De overstromingen van de Maas in december 1993 en januari 1995 hebben duidelijk gemaakt dat de Maas niet altijd binnen het winterbed blijft zoals dit in het Koninklijk Besluit 1916 (op basis van de Rivierenwet 1908) is vastgelegd. Bij (nieuwbouw)plannen in het rivierbed van de Maas dient daarom rekening gehouden te worden met hoge waterstanden.

Op 19 september 1997 werd de circulaire “Bouwen langs de Maas” vastgesteld door Provinciale Staten als provinciaal ruimtelijk beleid. Hierin werd vastgelegd hoe de ministeriële beleidslijn “Ruimte voor de rivier” (Staatscourant 12 mei 1997) in Limburg zijn doorwerking diende te krijgen, waarbij de bescherming van een deugdelijke stroomvoering en waterberging voorop stonden. Middels deze circulaire werd tevens invulling gegeven aan de afspraken die naar aanleiding van de beleidslijn “Ruimte voor de rivier” tussen rijk, provincie en gemeentes waren gemaakt.

Mede op basis van de resultaten van een in 2005 verrichte evaluatie en ervaringen in de praktijk is besloten om de beleidslijn “Ruimte voor de rivier” te herzien. De herziening van de beleidslijn draagt, mede als gevolg van de uitbreiding van het toepassingsgebied en de wens om verwarring met de PKB “Ruimte voor de Rivier” te voorkomen, de naam “Beleidslijn grote rivieren”.

Met de herziening van de beleidslijn wordt meer ruimte geboden aan ontwikkelingsgerichte initiatieven. Zo ontstaan meer mogelijkheden voor ontwikkelingen die de ruimtelijke en economische kwaliteit van het betreffende gebied kunnen verbeteren. Doelstelling van de beleidslijn grote rivieren is om de beschikbare bergingscapaciteit van het rivierbed te behouden, ontwikkelingen tegen te gaan die de mogelijkheid tot rivierverruiming door verbreding en verlaging nu en in de toekomst feitelijk onmogelijk maken en het waarborgen van de afvoercapaciteit in het stroomvoerend rivierbed.

Afbeelding 12. Uitsnede kaart beleidslijn grote rivieren

Om de doelstellingen te bereiken, wordt via een tweetal sporen gewerkt: de Wet ruimtelijke ordening (Wro) en de Waterwet.

Het plangebied bevindt zich in het stroomvoerend regime (blauwe gebieden). Dit regime geldt voor delen van het rivierbed waar, op grond van rivierkundige overwegingen, in principe alleen specifiek omschreven riviergebonden activiteiten zijn toegestaan (ja, mits). Deze activiteiten dienen te voldoen aan rivierkundige voorwaarden. Niet riviergebonden activiteiten zijn niet toegestaan, alleen onder specifieke criteria zijn uitzonderingen mogelijk (nee, tenzij).

De gemeente Horst aan de Maas maakt deel uit van de Gebiedsontwikkeling Ooijen-Wanssum. De maatregelen die in het kader van de Gebiedsontwikkeling Ooijen-Wanssum worden uitgevoerd leveren overruimte op voor zowel initiatieven in het stroomvoerend als in het waterbergend rivierbed. Deze overruimte is opgenomen in een zogenaamd Ontwikkelingsfonds. In het kader van de Gebiedsontwikkeling Ooijen-Wanssum, kunnen ondernemers met uitbreidingsplannen, gelegen in het rivierbed, zich inschrijven bij het Projectbureau Ooijen-Wanssum om gebruik te kunnen maken van de bovengenoemde overruimte.

De betreffende planlocatie maakt geen onderdeel uit van de Gebiedsontwikkeling Ooijen-Wanssum, echter de initiatiefnemers kunnen wel gebruik maken van de overruimte die het project realiseert, indien zij zijn gelegen in de zogenaamde contour initiatievenloket. De locatie Kortenbos 1 te Meerlo is in deze contour gelegen. Initiatiefnemer heeft contact gezocht met het gebiedsbureau Ooijen-Wanssum en daar zijn plan bekend gemaakt. Dat heeft geleid tot een verzoek tot het verkrijgen van een PIAV. Dit PIAV kan gebruikt worden bij de aanvraag in het kader van de Waterwet die in het kader van dit plan benodigd is. Rijkswaterstaat heeft per brief van 23-10-2018 aangegeven dat indien het PIAV wordt verleend er een vergunning in het kader van de Waterwet aangevraagd moet worden. Rijkswaterstaat zal instemmen met deze vergunning, mits het benodigde PIAV aanwezig is.

Daarmee past het plan binnen de uitgangspunten van de Beleidslijn grote rivieren.

3.2.6 Visie Paard en Landschap

Op 7 juli 2006 heeft het Ministerie van LNV de visie 'Paard en Landschap' vastgesteld. Het LNV geeft in deze visie aan dat de paardenhouderij een sector in ontwikkeling is, die een groei doormaakt met zichtbare gevolgen voor het landelijk gebied. De doelstelling van de visie is het streven naar een duurzame ontwikkeling van de paardenhouderij in het landelijk gebied. Duurzaamheid staat hierbij voor een duurzame balans tussen mens, milieu en markt in het landelijk gebied. Met name de gemeente en de provincie hebben een rol bij het begeleiden van de ontwikkeling van de paardenhouderij door het wegnemen van belemmeringen en het stellen van eisen ten aanzien van landschappelijke inpassing van bedrijven en voorzieningen.

3.3 Provinciaal beleid

3.3.1 Provinciaal Omgevingsplan Limburg 2014

Op 12 december 2014 hebben Gedeputeerde Staten het POL2014, met bijbehorend plan-MER, de omgevingsverordening Limburg 2014 en het Provinciaal verkeers- en vervoersprogramma vastgesteld. Allemaal als onderdeel van een integrale omgevingsvisie. Deze documenten zijn op 16 januari 2015 in werking getreden.

De provinciale ruimtelijke ambitie komt voort uit de Limburgagenda: een voortreffelijk grensoverschrijdend leef- en vestigingsklimaat, dat eraan bijdraagt dat burgers en bedrijven kiezen voor Limburg; om er naar toe te gaan

en vooral ook om er te blijven. In het POL staan de fysieke kanten van het leef- en vestigingsklimaat centraal. Belangrijke uitdagingen zijn het faciliteren van innovatie, het aantrekkelijk houden van de regio voor jongeren en arbeidskrachten, de fundamenteel veranderende opgaven op het gebied van wonen en voorzieningen, de leefbaarheid van kernen en buurten en het inspelen op de klimaatverandering.

Kwaliteit staat centraal. Dat komt tot uiting in het koesteren van de gevarieerdheid van Limburg onder het motto 'meer stad, meer land', het bieden van ruimte voor verweving van functies, in kwaliteitsbewustzijn, en in dynamisch voorraadbeheer dat moet resulteren in een nieuwe vorm van groeien. Algemene principes voor duurzame verstedelijking sluiten hierop aan, zoals de ladder van duurzame verstedelijking en de prioriteit voor herbenutting van cultuurhistorische en beeldbepalende gebouwen. En uitnodigen staat centraal. Dat gaat meer over de manier waarop de provincie samen met haar partners dat voortreffelijke leef- en vestigingsklimaat wil realiseren. Met instrumenten op maat en ruimte om te experimenteren. De provincie wil hierbij selectief zijn: het POL richt zich alleen op die zaken die er op provinciaal niveau echt toe doen en vragen om regionale oplossingen.

In het POL wordt geconcretiseerd hoe de ambitie dat elk land- en tuinbouwbedrijf in 2025 een lust voor zijn omgeving is, wordt gerealiseerd. De opgaven voor de Limburgse land- en tuinbouw zijn als volgt:

- Als onderdeel van duurzame productie worden de emissies naar lucht, water en bodem, in het bijzonder ammoniak, geur, fijn stof, nitraat en gewasbeschermingsmiddelen, teruggedrongen.
- Ruimte bieden aan doorgroei van bestaande land- en tuinbouwbedrijven, in een goede balans met omgevingswaarden.
- Ruimte bieden voor de vestiging van nieuwe bedrijven; bij intensieve veehouderij- en glastuinbouwbedrijven wordt gefocust op (een beperkt aantal) daarvoor geschikte locaties in het landelijk gebied.
- Een perspectief bieden voor de ontwikkeling van agglomeratielandbouw op daarvoor geschikte locaties.
- Kwaliteitsslag in het landelijk gebied voor verduurzaming van bestaande agrarische bedrijven, hergebruik van leegkomende (beeldbepalende) gebouwen en sloop van leegkomende bebouwing waar geen passend alternatief voor aanwezig is.

Het is van groot belang dat de agrarische sector en overheden samen werken aan het vergroten van maatschappelijk verantwoord ondernemerschap in de land- en tuinbouwsector. Dat moet tot uiting komen in bedrijfsvoeringsconcepten waarin ondernemers extra maatregelen nemen om de effecten op de omgeving te reduceren: minder hinder, minder bodem- en (grond)waterbelasting, minder water- en energieverbruik, gecombineerd met een goede landschappelijke inpassing. De algemene stelregel is dat ontwikkelruimte geboden wordt op basis van een integrale kwaliteitsverbetering van de omgeving. Een ondernemer die duurzaam onderneemt, beperkt zich niet enkel tot milieu- en ruimtelijke componenten in zijn bedrijfsvoering, maar heeft nadrukkelijk aandacht voor duurzaam ondernemerschap en duurzame bedrijfsvoering.

Nadrukkelijk geeft de provincie aandacht aan de voorlopers in de agrarische sector. De ontwikkelingen bij deze bedrijven zullen inspirerend werken voor andere bedrijven.

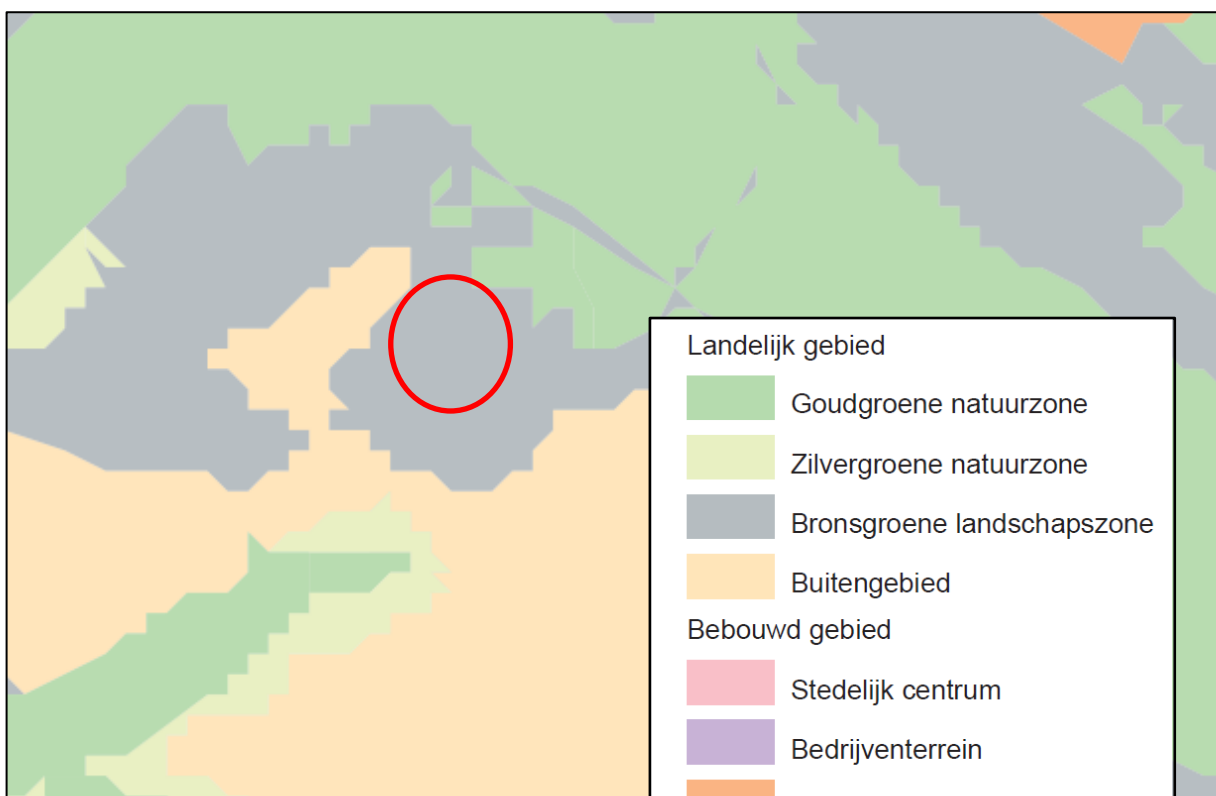
De provincie Limburg biedt ruimte aan de vestiging van nieuwe bedrijven. De bestemmingswijziging van manege naar paardenhouderij sluit hierbij aan. Specifiek wordt gesteld dat voor een intensieve veehouderij of een glastuinbouwbedrijf geschikte locaties zijn aangewezen. Er is echter geen sprake van een bestemmingswijziging tot een intensieve veehouderij of een glastuinbouwbedrijf.

Initiatiefnemers trachten op een zo duurzame manier te ondernemen op de nieuwe locatie. Er wordt een moderne paardenhouderij gerealiseerd door de huidige gebouwen op te knappen (asbest dakbedekking bijvoorbeeld vervangen) en daarbij enkele noodzakelijke nieuwe gebouwen op te richten. Dit uit zich mede door een locatie wat in harmonie met het omringende landschap is c.q. wordt ingepast met bomen en struiken en

fraai hekwerk, typerend voor een paardenhouderij. Ook zal het plangebied, door het opknappen van de bestaande gebouwen en het opschonen van het erf, een net en verzorgd aanzicht hebben.

In het POL2014 is het provinciale grondgebied onderverdeeld in zeven soorten gebieden, elk met eigen herkenbare kernkwaliteiten. Voor elk gebied liggen er heel verschillende opgaven en ontwikkelingsmogelijkheden.

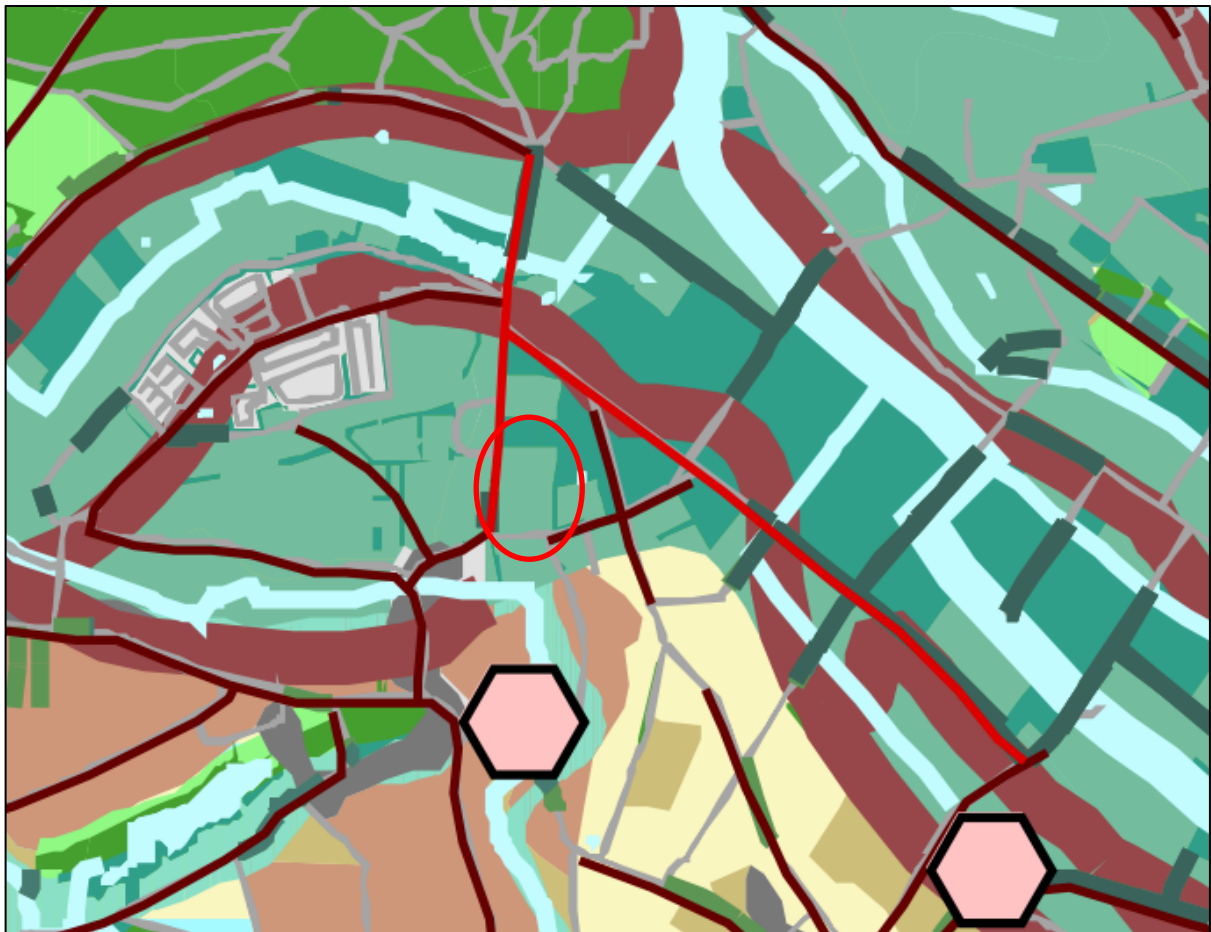
	Zone	Essentie
Bebouwd gebied	Stedelijk centrum	De grotere binnensteden, gekenmerkt door een mix aan functies die deze gebieden een vitaal, stedelijk karakter geeft. Deze gebieden zijn cruciaal voor de aantrekkingskracht en uitstraling van Limburg.
	Overig bebouwd gebied	Gemengde woon/werkgebieden met een duidelijke binding met het omliggende landelijk gebied, met lokale of regionale voorzieningen.
	Bedrijventerreinen	Specifiek ingerichte gebieden voor grotere bedrijvigheid.
Landelijk gebied	Goudgroene natuurzone	Gebieden waar natuur en natuurontwikkeling het primaat hebben vanwege de voorkomende waardevolle flora en fauna, vaak van (inter)nationale betekenis.
	Zilvergroene natuurzone	Landbouwgebieden waar grote kansen liggen voor ontwikkeling van natuurwaarden.
	Bronsgroene landschapszone	Beekdalen en gebieden met steilere hellingen met een grote variatie aan functies, in hoge mate bepalend voor het beeld van het Limburgs landschap. Omvat ook het winterbed van de Maas.
	Buitengebied	Alle andere gronden in het landelijk gebied, vaak met een agrarisch karakter. Met ruimte voor doorontwikkeling van agrarische bedrijven.

Afbeelding 13. Uitsnede POL-kaart 'Zonering'

Volgens de POL-kaart 'Zonering Limburg' ligt het plangebied binnen het landelijk gebied – brongroene landschapszone. Deze zone betreft de beekdalen en gebieden met steilere hellingen met een grote variatie aan functies, in hoge mate bepalend voor het beeld van het Limburgs landschap en omvat ook het winterbed van de Maas. Het accent ligt op:

- Kwaliteit en functioneren regionaal watersysteem
- Ontwikkeling landbouw in balans met omgeving
- Versterken kernkwaliteiten landschap en cultuurhistorie
- Recreatief medegebruik

Afbeelding 14. Uitsnede kaart Landschapskader Noord- en Midden-Limburg

Een bestemmingsplan voor een ontwikkeling binnen de brongroene landschapszone dient een beschrijving te bevatten van de in het plangebied voorkomende kernkwaliteiten, alsmede een motivering hoe met de bescherming en versterking van de kernkwaliteiten in het betreffende gebied wordt omgegaan. De kernkwaliteiten in de Bronsgroene landschapszone zijn het groene karakter, het visueel-

ruimtelijke karakter, het cultuurhistorisch erfgoed en het reliëf. Deze zijn aangeduid in het Landschapskader Noord- en Midden-Limburg.

Blijkens de bij het Landschapskader behorende kaart ligt het plangebied in een landschap dat wordt gekenmerkt als een rivierdal. Het rivierdal wordt ter plaatse gekenmerkt door de aanwezigheid van Maasterrassen met de daar doorheen lopende oude maasmeanders. De landschapsecologie van het rivierdal is divers door de grootte van dit landschapstype en de verschillende te onderscheiden deelgebieden. In algemene zin kan echter gesteld worden dat het rivierdal van bijzonder belang is als belangrijkste structuurdrager van het landschap in Limburg.

Het doel van de ontwikkeling van het rivierdal is het vergroten van de herkenbaarheid van de verschillende onderdelen van het rivierenlandschap:

- de steilranden van de terrassen herkenbaar maken;
- het ontwikkelen van de oude Maasmeanders tot natte laagtes (riviergebonden natuur);
- ruimte geven aan water;
- oude bouwlanden herkenbaar laten door karakteristieke openheid.

Typisch landschapselement voor dit landschapstype zijn de heggen in de delen van het landschap die in gebruik zijn en blijven als weide en/of hooiland. In de lagere delen zijn elementen wenselijk die passen bij natte natuurontwikkeling en open grazige vegetaties. Langs de akkercomplexen en in het stroomvoerende gedeelte zullen solitaire bomen, ook als rivierbegeleiding, goed tot hun recht komen.

De bestemmingswijziging past binnen de beleidsuitgangspunten zoals die gesteld zijn in het POL2014. Bij een ontwikkeling in de bronsgroene landschapszone moet het landschap er in ieder geval op vooruit gaan. Met de aanwezige landschappelijke kwaliteiten is rekening gehouden bij de inrichting en inpassing van het plangebied.

3.3.2 Omgevingsverordening Limburg 2014

De Omgevingsverordening Limburg 2014 is de juridische en planologische doorvertaling van het POL2014. Hierin zijn regels opgenomen die bepaald zijn door de beleidskeuzes uit het POL2014. In deze Omgevingsverordening zijn de Provinciale milieuverordening, de Wegenverordening, de Waterverordening en de Ontgrondingenverordening opgenomen en zijn deze tevens in regels doorvertaald.

Na raadpleging van de kaart beschermingsgebieden bij de Omgevingsverordening blijkt het plangebied niet gelegen in een overig kwetsbaar gebied, los van de ligging in de Bronsgroene landschapszone. Dit vormt geen belemmering voor de bestemmingswijziging.

3.3.3 De paardensector in Limburg en Zuidoost Brabant – Verkenning van bedrijven en innovaties

Op verzoek van de provincie Limburg is er in 2009 door Wageningen onderzoek verricht naar het aantal bedrijven, de ambities en innovaties in de paardensector in Zuidoost Nederland. Op basis van het onderzoek komt LEI Wageningen met de volgende aanbevelingen:

- De provincie Limburg kan de paardensector ondersteunen door in te zetten op kennis, onderzoek en onderwijs.
- De paardensector moet zich meer professionaliseren.
- Het wordt aanbevolen om een monitoringssysteem te realiseren om inzicht te krijgen in het aantal paarden dat zich in Nederland bevindt.

De bestemmingswijziging biedt mogelijkheden voor een verdere professionalisering van de betreffende paardenhouderij, waardoor het bijdraagt aan het behalen van de genoemde aanbevelingen.

3.3.4 Limburgs Paardensport Plan

Het Limburgs Paardensport Plan (LPP) is in 2010 opgesteld in opdracht van o.a. de provincie Limburg, de KNHS Limburg en de LLTB-vakgroep Paardenhouderij. Het LPP is een toekomstvisie die beschrijft hoe Limburg de enorme kansen in de paardensector kan benutten. Limburg is de eerste provincie die een visie met uitvoeringsprogramma heeft voor de paardensector.

De visie hanteert de volgende uitgangspunten, trends en ontwikkelingen:

- Ingezet moet worden op het ontplooiën van jong talent en het bouwen aan gezonde en sterke sportverenigingen mét toekomst. Dat vraagt om het ontwikkelen van een sterke (top)sportinfrastructuur.
- Paardenaccommodaties gaan in de toekomst een centrale rol vervullen in de paardensport.
- Er is een enorme behoefte aan kennis.
- De markt hanteert kwaliteit als criterium bij het maken van keuzes.
- Het houden van paarden aan huis kan leiden tot een verrijking van het landschap, belangrijk is om in te zetten in positieve beeldvorming.
- De provincie ziet kansen door o.a. de centrale ligging, het unieke landschap, de internationale belangstelling voor de regio en de sportieve ambities.

De bestemmingswijziging biedt mogelijkheden voor een verdere professionalisering van de betreffende paardenhouderij, waardoor het bijdraagt c.q. voldoet aan de genoemde uitgangspunten, trends en ontwikkelingen.

3.4 Gemeentelijk beleid

3.4.1 Bestemmingsplan “Buitengebied Horst aan de Maas”

De locatie maakt onderdeel uit van het bestemmingsplan “Buitengebied Horst aan de Maas” (vastgesteld d.d. 19 december 2017) en is bestemd als ‘Sport’ en daarbij tevens voorzien van de aanduiding ‘manege’. Tevens is de locatie voorzien van de dubbelbestemming ‘Waarde – Archeologie 4’, ‘Waarde – Zone bronsgroene landschapszone’ en ‘Waterstaat – Stroomvoerend deel rivierbed’ en de gebiedsaanduidingen ‘milieuzone – hydrologische beschermingszone’, ‘overige zone – rivierdal’ (en voor een klein deel ‘overige zone – kampen’) en ‘reconstructiewetzone – extensiveringsgebied’.

Op basis van de sportbestemming zijn betreffende gronden bestemd voor een manege met bijbehorende paardenvoorzieningen. Een manege betreft daarbij een niet-agrarisch bedrijf, dat uitsluitend of in hoofdzaak gericht is op het geven van instructie in één of meerdere disciplines aan derden met gebruik van paarden in eigendom van het bedrijf of aan derden met eigen paarden en het bieden van huisvesting aan die paarden en daaraan ondergeschikte horeca.

Op basis van de sportbestemming is het niet toegestaan andere vormen van een paardenhouderij uit te oefenen (zoals een productiegerichte en/of een gebruikgerichte paardenhouderij). Om deze vormen van een paardenhouderij wél mogelijk te maken dient de bestemming te worden gewijzigd naar de bestemming ‘Agrarisch met waarden’.

Daarnaast kan op basis van de sportbestemming uitsluitend de bestaande bebouwingsoppervlakte worden bebouwd. Er bestaan derhalve geen mogelijkheden tot nieuwbouw. Met de wijziging naar een agrarische bestemming vervalt deze beperking en kan wél nieuwe bebouwing worden opgericht.

De voor 'Waarde – Archeologie 4' aangewezen gronden zijn mede bestemd voor het behoud en bescherming van de archeologische waarden. Op en in de gronden als zodanig bestemd mag niet worden gebouwd, met uitzondering van:

- het bouwen van gebouwen en/of bouwwerken, waarbij de bebouwing minder diep reikt dan 50 cm;
- de bebouwing wordt vergroot met een oppervlakte van ten hoogste 2.500 m².

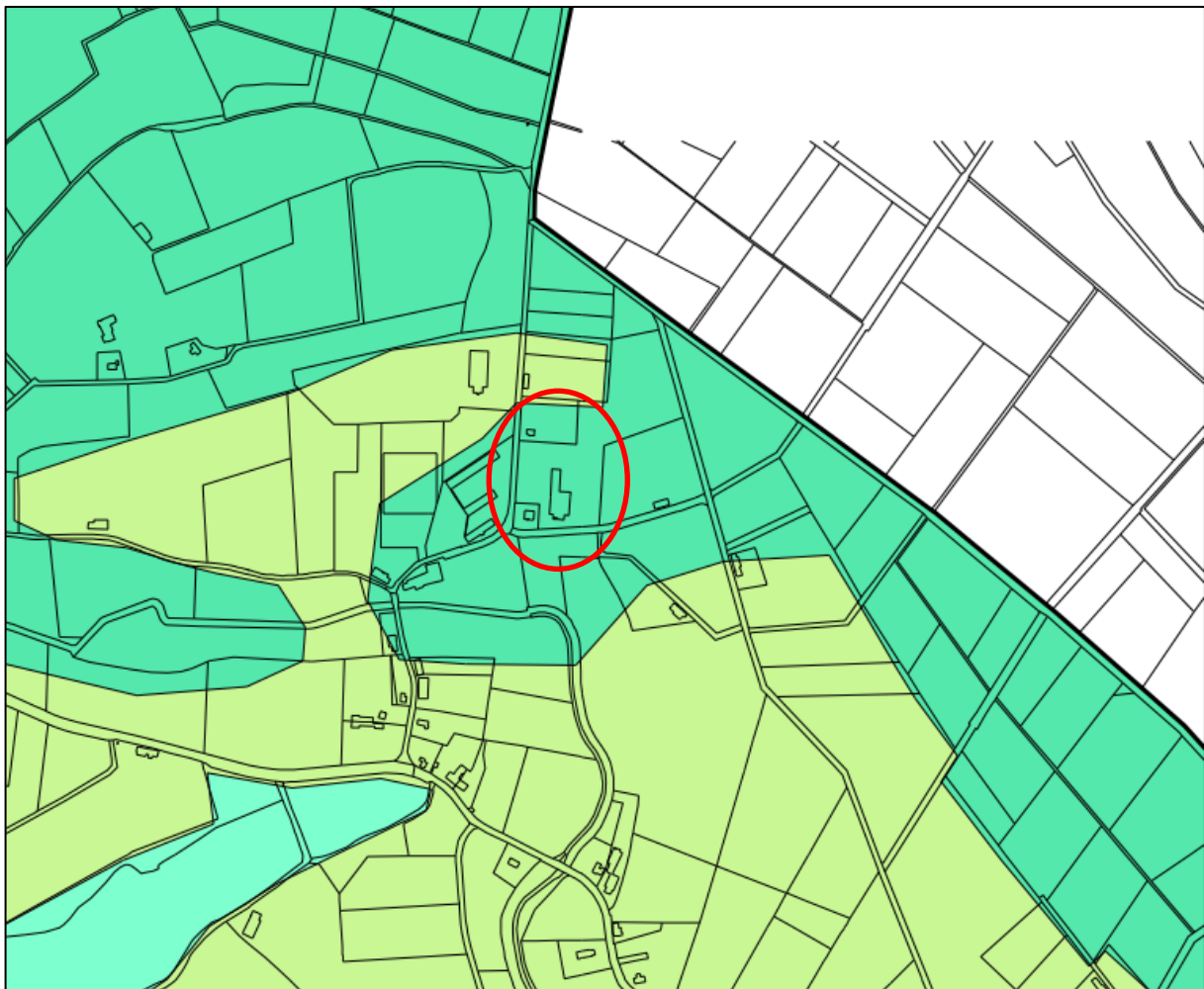
Indien de gestelde ondergrenzen worden overschreden met een ontwikkeling dient op voorhand een archeologisch onderzoek uitgevoerd te worden.

De voor 'Waarde – Zone bronsgroene landschapszone' aangewezen gronden zijn mede bestemd voor het behoud en bescherming van de landschappelijke waarden, waarbij de kernkwaliteiten zijn het groene karakter, het visueel-ruimtelijk karakter, het cultuurhistorisch erfgoed en het reliëf.

De voor 'Waterstaat – Stroomvoerend deel rivierbed' aangewezen gronden zijn mede bestemd voor de bescherming en het behoud van het stroomvoerend vermogen van het rivierbed, waaronder het waarborgen van een veilige afvoer van en berging van rivierwater onder normale en maatgevende hoogwaterstanden, van sediment en van ijs en het vergroten van de afvoercapaciteit van de rivier. Op deze gronden mag niet worden gebouwd. Hiervan kan enkel worden afgeweken met goedkeuring van Rijkswaterstaat.

3.4.2 Structuurvisie Horst aan de Maas

In het kader van de Wet ruimtelijke ordening (Wro) zijn gemeenten verplicht om, ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening, een structuurvisie vast te stellen voor het gehele grondgebied van de gemeente. Een structuurvisie bevat de hoofdlijnen van de voorgenomen ontwikkeling van een gebied, evenals de hoofdlijnen van het door de gemeente te voeren beleid. De gemeente Horst aan de Maas heeft haar regie op de uitvoering van het ruimtelijk beleid vormgegeven in de Structuurvisie Horst aan de Maas. De structuurvisie is op 9 april 2013 vastgesteld. Een evaluatie van de structuurvisie is op 9 juli 2015 vastgesteld.

Afbeelding 15. Gebiedsindeling gemeentelijke structuurvisie

De structuurvisie biedt het kader voor de gemeente om uit spraken te doen over de wenselijkheid van (ruimtelijke) ontwikkelingen. Het gemeentelijke grondgebied is om die reden ingedeeld in diverse deelgebieden. Het plangebied is gelegen in deelgebied 5D 'Maascorridor'. In dit deelgebied geldt voor de uitbreiding van een grondgebonden agrarisch bedrijf een meedenkende grondhouding.

Het Limburgs Kwaliteitsmenu van de provincie heeft zijn uitwerking naar gemeentelijk niveau gekregen in de structuurvisie. Het doel van het hierin opgenomen kwaliteitsmenu is het bieden van een instrument om noodzakelijke en/of wenselijke ontwikkelingen in het buitengebied te kunnen combineren met kwaliteitsverbetering.

Voor de bestemmingswijziging tot agrarisch bedrijf is de module "Agrarische nieuwvestiging en uitbreiding" van toepassing. In het kader van het Kwaliteitsmenu geldt dan een kwaliteitsverbetering in de vorm van een basisinpassing en de verplichting voor het afkoppelen van hemelwater. Daarnaast geldt ook een aanvullende kwaliteitsverbetering.

Binnen het deelgebied 5D geldt in dit geval het in stand houden van cultuurhistorische waarden, openheid en steilranden. Daarnaast ligt de nadruk op het vergroten van de ecologische potentie door het versterken van de landschappelijke structuur, wat tevens bijdraagt aan de beleefbaarheid van het gebied, voor zowel toeristen als inwoners.

Voor de locatie is een landschaps- natuur en waterplan opgesteld (bijlage 1). Middels dit landschapsplan wordt het bedrijf op een passende wijze in de omgeving ingepast. In paragraaf 4.3 wordt verder ingegaan op de inpassing van de locatie.

3.5 Conclusie

Uit voorgaande paragrafen blijkt dat het plan voldoet aan zowel het landelijk-, provinciaal en gemeentelijke beleid.

4 PLANBESCHRIJVING

Mevrouw Wolters exploiteert al enkele jaren onder de naam Equilibrio een paardenhouderij. Op de locatie aan de Kortebos 1 te Meerlo is sinds 2017 deze paardenhouderij gevestigd, welke in eigendom is van haar partner, de heer Wermenbol. Daarvoor was de paardenhouderij gevestigd op een locatie in Deurne.

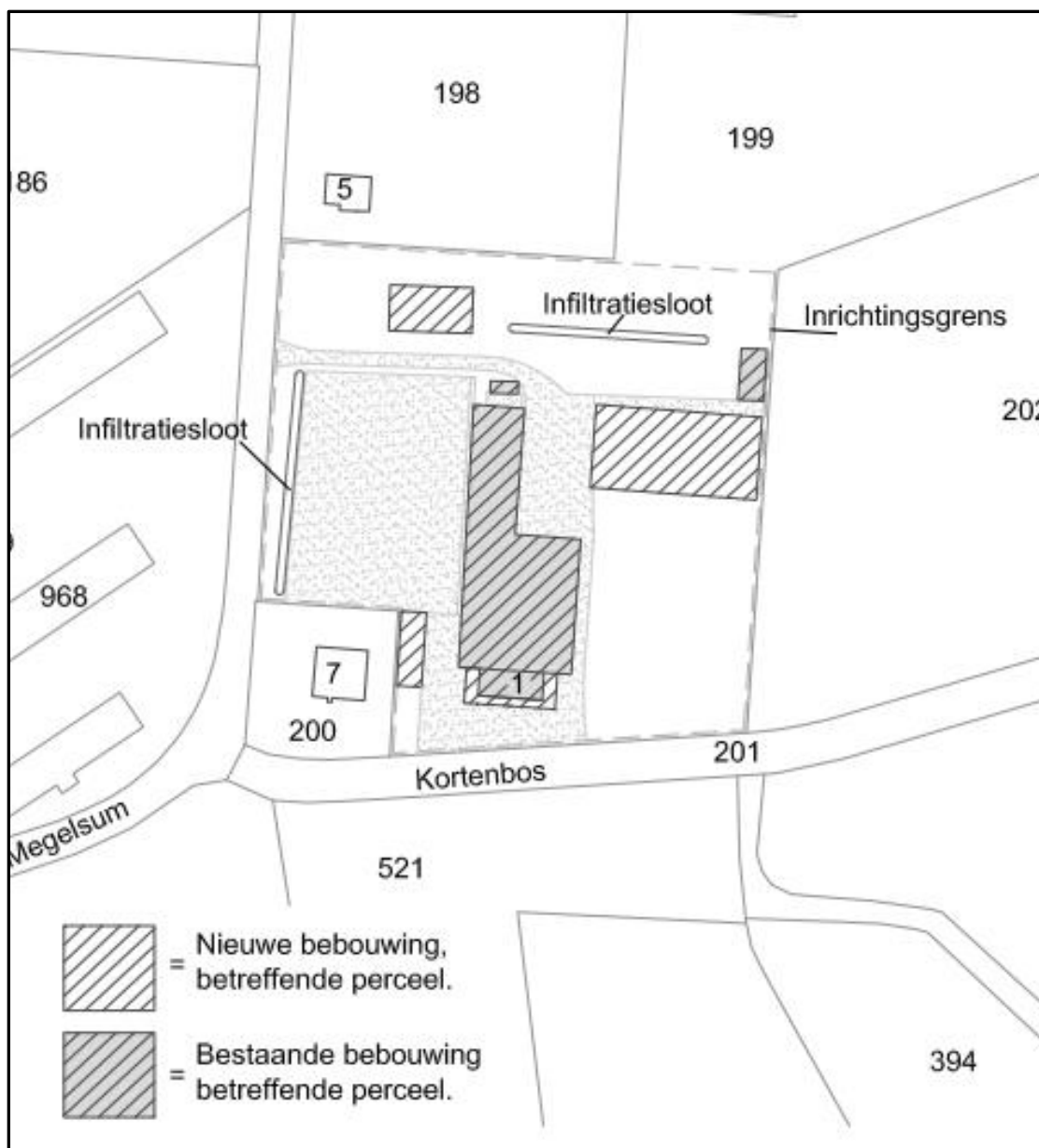
Equilibrio betreft een dressuurstal waar de activiteiten niet alleen liggen op het africhten, trainen, fokken en verhandelen van dressuurpaarden. Het bedrijf heeft zich gespecialiseerd in de tak van de klassieke dressuur. Dit wil zeggen dat goed gekeken wordt naar de trainingsbehoefte van een paard (zijn sterke en zwakke punten) en op basis daarvan oefeningen worden gedaan die positief bijdragen aan zijn conditie, welbevinden, levensduur en gezondheid. Met name bij geblesseerde paarden wordt klassieke dressuur toegepast in hun revalidatieproces. De paarden verblijven tijdens hun revalidatieproces op locatie en doorlopen dan speciaal op maat gemaakte trainingsprogramma's, gericht op een spoedig herstel. De trainingsprogramma richten zijn niet alleen op het rijden van het paard, maar ook op het longeren van het paard. Een ander onderdeel waar het bedrijf zich op richt is het geven van opleidingen en cursussen inzake klassieke dressuur. Dit betreffen zowel opleidingen c.q. cursussen voor instructeurs als voor ruiters en amazones met paard.

De paardenhouderij betreft derhalve een mengvorm van een productiegerichte en een gebruikgerichte paardenhouderij. Een productiegerichte paardenhouderij betreft een paardenhouderij waar uitsluitend of in hoofdzaak handelingen aan en/of met paarden worden verricht die primair gericht zijn op het voortbrengen, africhten, trainen en verhandelen van paarden. Een gebruikgerichte paardenhouderij betreft een paardenhouderij waar het rijden of mennen primair is gericht is op de ruiter of amazone.

Initiatiefnemers zijn voornemens de paardenhouderij te gaan professionaliseren om zich beter te kunnen profileren op de (inter)nationale markt. Dit dient enerzijds vorm te krijgen door de huidige bebouwing op te waarderen, maar anderzijds ook door het oprichten van nieuwe gebouwen. Een prestigieuze uitstraling en verzorgde aanblik van het bedrijf is van levensbelang in de paardensector. Dit is de uitstraling en aanblik die (internationale) klanten eisen in de hippische sport.

Het bedrijf heeft om die reden reeds geïnvesteerd in het vernieuwen van het (asbest)dak van de rijhal en paardenstallen en het aanbrengen van een typisch houten hekwerk rondom de weilanden. Een aantal zaken zullen daarnaast nog opgepakt gaan worden. Dit betreft een verfraaiing van de bedrijfswoning met een veranda, het opknappen en weer in gebruik nemen van de losstaande paardenstal en het aanbrengen van streekeigen beplanting.

Nieuwe bebouwing is benodigd om het werkgemak te vergroten. Thans ligt hooi en stro opgeslagen in de rijhal. Dit is niet ideaal wanneer er binnen gereden wordt; de opslag slokt immers een aanzienlijke ruimte op en wanneer hooi en stro geladen c.q. weggereden wordt leidt dit tot verstoring van de paarden. Er is daarom een begin gemaakt met de bouw van een nieuwe loods, bedoeld voor de opslag van hooi en stro. Vanwege de specialisatie in de klassieke dressuur vormt het bewegen en longeren van paarden een belangrijke bezigheid van het bedrijf. Dit vindt thans in de buitenlucht plaats in een stapmolen en een longeerpiste. Hierdoor is men altijd afhankelijk van het weer. Om de weersinvloeden buiten te kunnen houden is het voornemen de stapmolen en longeerruimte te overkappen met een dak op poten (dus zonder wanden). Als laatste willen initiatiefnemers een bijgebouw bij de bedrijfswoning oprichten om voertuigen binnen te kunnen stallen. Dit geeft een netter aanblik van het bedrijf, maar leidt ook tot minder slijtage aan de voertuigen.

Afbeelding 16. Gewenste situatie van het bedrijf

Initiatiefnemers lopen met hun beoogde bedrijfsontwikkeling tegen een aantal planologische belemmeringen aan uit het vigerende bestemmingsplan, zowel functioneel als bouwtechnisch. Een productiegerichte en/of gebruikgerichte paardenhouderij is op basis van de sportbestemming feitelijk gezien niet toegestaan. Daarnaast is het thans niet toegestaan nieuwe gebouwen op te richten.

4.1 Uitgangspunten en doelstellingen van het plan

Bij de opstelling van het onderhavige bestemmingsplan zijn de volgende uitgangspunten leidend geweest:

- Het bestemmingsplan dient een adequate, duidelijke en flexibele regeling te bevatten voor realisatie van de doelstellingen van de paardenhouderij Equilibrio.
- Het gehele bestemmings- en bouwvlak met de bestemming 'Sport' dient te worden omgezet naar de bestemming 'Agrarisch met waarden'.

- Binnen het agrarisch bouwvlak is uitsluitend de vestiging van een grondgebonden agrarisch bedrijf toegestaan.
- Binnen het agrarisch bouwvlak is de vestiging van een veehouderij toegestaan, niet zijnde een intensieve veehouderij.
- Het bestemmingsplan dient een voorwaardelijke bepaling te bevatten dat de nieuwe activiteiten pas zijn toegestaan wanneer de compenserende landschappelijke maatregelen worden aangelegd en in stand worden gehouden.
- Het bestemmingsplan dient de ligging in het stroomvoerend rivierbed voldoende te waarborgen. Nieuwbouw van agrarische bedrijfsgebouwen is uitsluitend mogelijk met goedkeuring van Rijkswaterstaat.
- Ten behoeve van de uniformiteit van bestemmingsplannen binnen de gemeente Horst aan de Maas dient het onderhavige bestemmingsplan qua systematiek aan te sluiten bij het bestemmingsplan “Buitengebied Horst aan de Maas”.

De doelstelling van dit bestemmingsplan is gericht op de wijziging van de bestemming ‘Sport’ naar ‘Agrarisch met waarden’ zodat de paardenhouderij zich op de beoogde wijze verder kan ontwikkelen. Het bestemmingsplan biedt het juridisch kader waar het bedrijf zich aan dient te conformeren. De uitgangspunten hebben geleid tot een bestemmingsplan waarin de bestemming ‘Sport’ is gewijzigd tot ‘Agrarisch met waarden’. Het bouwvlak is in stand gebleven. Ter plaatse van het bouwvlak is een specifieke aanduiding opgenomen voor een veehouderij. Specifiek zijn geen aanduidingen opgenomen voor een niet-grondgebonden agrarisch bedrijf, zoals een intensieve veehouderij of een glastuinbouwbedrijf. Deze is de vestiging van een intensieve veehouderij of een glastuinbouwbedrijf uitgesloten. Reeds geldende dubbelbestemmingen en gebiedsaanduidingen zijn in stand gebleven en blijven daarmee van toepassing. Met deze vaststaande waarden dient derhalve nog steeds rekening te worden gehouden met de beoogde ontwikkeling van het bedrijf.

4.2 Stedenbouwkundige / ruimtelijke aspecten

De bestemmingswijziging ziet toe op een functionele wijziging, maar ook op het mogelijk maken van nieuwe bouwmogelijkheden. Deze bouwmogelijkheden krijgen vorm door het oprichten van een nieuwe loods, het overkappen van de stapmolen en longeerpiste en het oprichten van een nieuw bijgebouw bij de bedrijfswoning. De functionele elementen van de bestemmingswijziging hebben geen effecten op de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten van de locatie.

De locatie zal een algehele kwaliteitsverbetering ondergaan, vanwege het opknappen en opwaarderen van de bestaande bebouwing. De nieuwe bebouwing wordt opgericht als onderdeel van het buurtschap Megelsum en vindt zijn aansluiting bij de bestaande bebouwing. Daarmee is sprake van bundeling van bebouwing. Hierdoor stuit de nieuwbouw niet op stedenbouwkundige of ruimtelijke belemmeringen.

Daarnaast wordt de gehele locatie landschappelijk op een goede manier ingepast door het in stand houden van bestaande groenelementen, maar ook vanwege het aanbrengen van nieuwe groenelementen. Zie hiervoor paragraaf 4.3.

4.3 Landschappelijke inpassing

Voor de locatie is door de Plattelandscoöperatie Peel en Maas een Landschaps- natuur en waterplan gemaakt in het kader van onderhavig bestemmingsplan. Middels dit landschapsplan (bijlage 1) wordt het bedrijf op een passende wijze in de omgeving ingepast waarbij rekening is gehouden met de aanwezige

omgevingskwaliteiten. Hierbij is er zowel aandacht besteed aan de inpassing van het bedrijf als aan de opvang en infiltratie van hemelwater.

Afbeelding 17: impressie inpassingsplan

5. SECTORALE ASPECTEN

5.1 Inleiding

Bij de bestemmingswijziging van een sport- naar een agrarische bestemming dient rekening gehouden te worden met (milieu-)aspecten vanuit de omgeving en met (milieu-)aspecten op de omgeving. Het onderzoek naar de milieuaspecten bodem, geluid, lucht, externe veiligheid en milieuzonering voor het plangebied wordt in de navolgende paragrafen beschreven. Eveneens is gekeken naar de gevolgen van de ontwikkeling voor de aspecten archeologie, leidingen en infrastructuur, natuur en landschap, flora en fauna, waterhuishouding en verkeer. De hieruit voortkomende bevindingen worden in onderstaande paragrafen toegelicht.

5.2 Milieuaspecten

5.2.1 Bodem- en grondwaterkwaliteit

Uitgangspunt van een goede ruimtelijke ordening is dat de bodemkwaliteit geschikt is voor de beoogde bestemming en de daarin toegestane gebruiksvormen. Dit betekent dat het aspect bodemkwaliteit voor vrijwel alle ruimtelijke plannen relevant is en daarom onderzocht, beoordeeld en beschreven moet worden. De mate waarin beoordeling van de bodemkwaliteit aan de orde is, is met name afhankelijk van aard en omvang van de functiewijziging.

Bij het wijzigen van de bestemming van een al bebouwd perceel, waarbij de nieuwe gebruiksvormen een voor de beoordeling van het aspect bodemkwaliteit vergelijkbaar gebruik kennen, is beoordeling van het aspect bodemkwaliteit echter niet aan de orde. Dit is in dit geval aan de orde.

Binnen het plangebied is reeds een paardenhouderij in sportvorm toegestaan, dit gebruik wijzigt met de bestemmingswijziging nauwelijks. Er blijft sprake van een vergelijkbaar gebruik met de huidige situatie. Er is zodoende geen sprake van een activiteit die meer of minder gevoelig is voor het aspect bodemkwaliteit. Het uitvoeren van een bodemonderzoek is derhalve niet benodigd.

5.2.2 Geluid

Een nieuwe ruimtelijke ontwikkeling, waarbij sprake is van de realisatie van een geluidsgevoelig object dient te worden getoetst aan de Wet geluidhinder. Op 1 januari 2007 is de Wijzigingswet Wet geluidhinder (modernisering instrumentarium geluidbeleid, eerste fase) in werking getreden. In deze wet wordt aangegeven hoe voor een gebied waar een ruimtelijke ontwikkeling plaatsvindt, dient te worden omgegaan met geluidhinder als gevolg van wegverkeer en spoorwegen.

Wegverkeer/spoorverkeerslawaai

De huidige bedrijfswoning is reeds een geluidsgevoelig object. Door de bestemmingswijziging van een "sport" bedrijfswoning naar een agrarische bedrijfswoning is er geen sprake van een nieuw geluidsgevoelig object. De woning blijft zoals aanwezig in stand. Er hoeft derhalve niet getoetst te worden aan de Wet geluidhinder. Een akoestisch onderzoek naar (spoor)wegverkeerslawaai is daarom niet benodigd.

Industrielawaai

Middels onderhavig bestemmingsplan wordt de bestemming "Sport" omgezet naar de bestemming "Agrarisch met waarden". Met de nieuwe bestemming wordt het mogelijk om ter plaatse een productiegerichte paardenhouderij te exploiteren. Zoals uit paragraaf 5.2.5 blijkt geldt te voor een paardenhouderij voor het

onderdeel geluid een richtafstand van 10 meter. In zowel de bestaande situatie als in de nieuwe situatie bedraagt de afstand tussen onderhavig bouwvlak en het bouwvlak van de locaties Megelsum 5 en 7 0 meter. Er is 1 gebouw dat binnen de richtafstand van 10 meter ligt. Alle overige bebouwing ligt op voldoende ruime afstand. De afstand tussen het gebouw en de woning aan Megelsum 7 zal ongeveer 7,5 meter bedragen Er wordt daarmee niet voldaan aan de richtafstand.

In de beoogde situatie kunnen er binnen de inrichting in totaal 18 volwassen paarden gehouden worden en 7 paarden in opfok. Het gaat daarom dus om een relatief klein aantal dieren. In algemene zin kan gezegd worden dat een productiegerichte paardenhouderij een veel minder intensieve bedrijfsvoering met zich meebrengt dan een sport-bestemming. Daarmee is er veel minder kans op geluidsoverlast. De gebouwen 1, 2, 3, 5 en 6 voldoen aan de richtafstand voor geluid. Daarmee is er voor wat betreft deze gebouwen te verwachten dat er sprake is van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat. Gebouw 4 voldoet niet aan de richtafstand. Dit gebouw wordt gebruikt als berging en stalling van machines. Dit gebouw heeft drie dichte zijden aan de kant van de woning aan de Megelsum 7. Vanuit de 3 dichte zijden treed er geen geluid uit richting de woning Megelsum 7. Uit de opslagfunctie komt geen lawaai voort. Het stallen van de machines (tractor) en werktuigen levert kortdurende geluidsproductie op. De tractor wordt uit de stalling gehaald en daarna binnen de grenzen van de inrichting gebruikt. Na gebruik wordt de tractor weer in de schuur gezet. Het gaat hier om kortdurende momenten en komen slechts enkele malen per week voor. Ondanks dat niet aan de richtafstand voldaan wordt is het de verwachting dat gezien het extensieve gebruik sprake zal zijn van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat, waarbij er sprake zal zijn van een verbetering ten opzichte van de huidig bestemde situatie.

5.2.3 Luchtkwaliteit

Effect op luchtkwaliteit

Op basis van de Wet luchtkwaliteit, als onderdeel van de Wet milieubeheer, gelden kwaliteitseisen voor de luchtkwaliteit. Deze kwaliteitseisen zijn door middel van grenswaarden voor de diverse luchtverontreinigingscomponenten vastgelegd. Deze grenswaarden gelden overal in de buitenlucht. Er wordt onderscheid gemaakt tussen projecten die 'Niet in betekende mate' (NIBM) en 'In betekende mate' (IBM) bijdragen. Projecten die NIBM bijdragen aan de luchtkwaliteit kunnen zonder verdere toetsing aan de grenswaarden uitgevoerd worden.

Als een ontwikkeling ervoor zorgt dat de concentratie PM₁₀ of NO₂ met meer dan 3% van de grenswaarde verhoogd, draagt het project IBM bij aan de luchtkwaliteit en dient een luchtkwaliteitsonderzoek uitgevoerd te worden om de precieze effecten op de luchtkwaliteit in beeld te brengen.

De bestemmingswijziging leidt niet tot een toe- of afname van het aantal verkeersbewegingen dat de grenswaarde van de luchtkwaliteit daarmee wordt overschreden.

Daarnaast is beoordeeld of het aantal te houden paarden met betrekking tot de uitstoot van fijn stof is aan te merken als NIBM. De handreiking fijn stof en veehouderijen geeft aan dat het niet altijd noodzakelijk is om met een berekening vast te stellen of er sprake is van NIBM. Dit kan ook gedaan worden met een motivering. Als hulpmiddel bij de motivering is een vuistregel opgesteld waarmee aangetoond kan worden of een uitbreiding/oprichting NIBM is. Er is een tabel opgesteld, die gebaseerd is op de 3% NIBM grens, waarbij per afstand de hoeveelheid emissie kan worden afgelezen waarmee een veehouderij nog kan uitbreiden om niet in betekende mate bij te dragen. De getallen in de tabel zijn worst-case genomen inclusief een veiligheidsmarge. Zo is bij een afstand van 70 meter van het emissiepunt tot een gevoelig object een uitbreiding van de emissie van fijn stof met 324.000 g/jr. NIBM. In onderhavige situatie gaat het om het houden van 18 paarden en 7 veulens. Uit de emissiewaardenlijst op InfoMil blijkt dat voor paarden geen emissiefactor is vastgesteld. Ter vergelijking is de emissiefactor van een zoekgoe en jongvee aangehouden. Deze bedragen respectievelijk 86 en 38 g/dier/jaar. Dit geeft een emissie van fijn stof van 1.4700 g/jr. Omdat op 70 meter de

vuistregelgrens op 324.000 g/jr. ligt en de emissie slechts 3440 g/jr. bedraagt, kan hier geconcludeerd worden dat de bijdrage als gevolg van de bestemmingswijziging nihil is.

Achtergrondwaarden

In het kader van een goede ruimtelijke ordening dient te worden gezien of de luchtkwaliteit ter plaatse goed genoeg is om een goed woon- en leefmilieu te kunnen waarborgen.

Rondom het plangebied bevinden zich diverse wegen als emissiebronnen van luchtverontreinigende stoffen (uitlaatgassen van verkeer). Deze bronnen zijn opgenomen in de achtergrondconcentraties, zoals die door het RIVM jaarlijks in kaart worden gebracht. Normaal gesproken zijn er in het oosten en zuiden van Nederland geen knelpunten op het gebied van luchtkwaliteit met betrekking tot fijn stof en stikstofdioxide te verwachten. De grootschalige concentratiekaart Nederland geeft per km-vak de huidige achtergrondconcentraties weer.

Volgens de kaarten van het RIVM bedraagt de concentratie PM_{2,5} ter plaatse 11,2 µg/m³, de concentratie PM₁₀ ter plaatse 18,2 µg/m³ en de concentratie NO₂ 17,1 µg/m³. In de Wet milieubeheer is de jaargemiddelde grenswaarde voor PM_{2,5} gesteld op 25 µg/m³ en voor PM₁₀ op 40 µg/m³. Voor NO₂ is de jaargemiddelde grenswaarde eveneens gesteld op 40 µg/m³.

Volgens de kaarten van het RIVM is de luchtkwaliteit ter plaatse voldoende voor een goed woon- en leefklimaat.

5.2.4 Geur

Geur kan hinder veroorzaken in de leefomgeving. Wanneer deze hinder inderdaad ondervonden wordt, kan dit zelfs invloed hebben op de gezondheid. Geurhinder dient daarom zoveel mogelijk beperkt te worden door regels te stellen aan de uitstoot van geuremissies uit veehouderijen en bepaalde afstanden aan te houden ten opzichte van geurgevoelige objecten. De Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) kent bescherming toe aan geurgevoelige objecten. Hierbij gaat het in het algemeen om objecten bestemd voor wonen en verblijf.

De Wgv is van toepassing op alle vergunningplichtige activiteiten. Het Activiteitenbesluit is het toetsingskader voor niet-vergunningplichtige veehouderijen. In dit besluit zijn de bepalingen uit de Wgv als uitgangspunt overgenomen, zodat voor inrichtingen die onder de werking van dit besluit vallen vrijwel dezelfde regels voor vergunningplichtige bedrijven.

Op basis van de Wgv geldt voor het houden van paarden dat tussen de gevel van dierenverblijven en geurgevoelige objecten een afstand van tenminste 25 meter gehanteerd moet worden. De afstand van het emissiepunt van het dierenverblijf en gevoelige objecten in het buitengebied dient minimaal 50 meter te bedragen. Voor geurgevoelige objecten in de bebouwde kom geldt dat deze twee afstanden respectievelijk 50 en 100 meter dienen te bedragen. De kern van Meerlo ligt op een afstand van circa 1 km.

Binnen de vaste afstand van 50 meter zijn de volgende geurgevoelige objecten gelegen:

- Megelsum 3 (burgerwoning)
- Megelsum 5 (burgerwoning)
- Megelsum 7 (burgerwoning)
- Megelsum 9 (bouwvlak intensieve veehouderij met bedrijfswoning)

Aan de wijze van toetsen wijzigt met de bestemmingswijziging niets. Nieuwe dierverblijven mogen al niet binnen 50 meter van één van de geurgevoelige objecten opgericht worden, deze eis blijft in stand.

Geconcludeerd wordt dat voldaan wordt aan de wet- en regelgeving op het gebied van geur en dat bij definitieve vergunningverlening nader getoetst wordt of voldaan wordt aan de eis van de vaste afstanden.

5.2.5 Bedrijven en milieuzoneringen

Milieuzonering is het aanbrengen van een noodzakelijke ruimtelijke scheiding tussen milieubelastende en milieugevoelige functies ter bescherming of vergroting van de kwaliteit van de leefomgeving. Als hulpmiddel voor de inpassing van bedrijvigheid in haar fysieke omgeving of van gevoelige functies nabij bedrijven, heeft de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG), in samenwerking met de Ministeries van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer en Economische zaken, in 2009 een indicatieve bedrijvenlijst opgesteld.

Om een milieuzonering in een concrete situatie te kunnen uitwerken bevat de VNG publicatie bouwstenen. De drie belangrijkste bouwstenen zijn:

1. de richtafstandenlijst;
2. twee omgevingstypen;
3. een lijst van toelaatbare activiteiten in gemengd gebied met het oog op functiemenging.

De belangrijkste bouwstenen voor milieuzonering zijn de twee richtafstandenlijsten die zijn opgenomen in bijlage 1 van de VNG publicatie. Dit zijn afstanden ten opzichte van een rustige woonwijk (of een vergelijkbaar omgevingstype). In de bijlagen wordt onderscheid gemaakt naar richtafstanden voor de ruimtelijke relevante milieuaspecten geur, stof, geluid en gevaar. De grootste van deze vier richtafstanden is bepalend voor de indeling van een activiteit in een milieucategorie. De genoemde afstanden zijn richtinggevend, maar met een goede motivering kan en mag hiervan worden afgeweken.

Om tot een optimale invulling van de ruimte te komen worden diverse omgevingstypen onderscheiden. Het achterliggende idee is dat de gevoeligheid van een gebied mede afhankelijk is van het omgevingstype. De gevoeligheid van een gebied kan daarom aanleiding zijn om af te wijken van de standaardafstanden in de bedrijvenlijst die uitgaan van de ligging in een rustige woonwijk. Afhankelijk van het type gebied kan een correctie worden toegepast op de afstanden die zijn genoemd in de standaardlijst en wel per hinderaspect (geluid, stof, stank en dergelijke) dat in de lijst is genoemd.

Het plangebied is te typeren met het omgevingstype gemengd gebied. Een gemengd gebied is een (buiten)gebied met een matige tot sterke functiemenging.

In geval van het omgevingstype gemengd gebied kunnen de afstanden uit bijlage 1 van de VNG-publicatie, zonder dat dit ten koste gaat van het woon- en leefklimaat, met één afstandsstap worden verkleind.

Huidige situatie

In de huidige situatie zijn binnen het plangebied de volgende milieubelastende activiteiten aanwezig:

	Geur	Stof	Geluid	Gevaar
Manege	30	10	10	0
Paardenfokkerij	30	10	10	0

Binnen de genoemde richtafstanden zijn de volgende milieugevoelige objecten gelegen:

- Megelsum 3 (burgerwoning)
- Megelsum 5 (burgerwoning)
- Megelsum 7 (burgerwoning)
- Megelsum 9 (bouwvlak intensieve veehouderij, op dit deel van het bouwvlak is echter geen bedrijfswoning gelegen)

Ten tijde van vergunningverlening voor de huidige inrichting is aangetoond dat de bedrijvigheid geen nadelige gevolgen heeft voor de leefomgeving en in de genoemde woningen sprake is van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat.

Beoogde situatie

In de beoogde situatie vervalt de manegefunctie en resteert uitsluitend de paardenfokkerij. De milieubelastende activiteit van de manege vervalt dan ook volledig. Voor de nieuwe situatie gelden derhalve de volgende richtafstanden:

	Geur	Stof	Geluid	Gevaar
Paardenfokkerij	30	10	10	0

De nieuwe situatie is wat betreft milieubelastende activiteiten gelijk aan de huidige bedrijvigheid.

Afweging

De ruimtelijke relevante milieuaspecten geur, stof en geluid in de maximale beoogde bedrijfssituatie zijn onderzocht en nader gemotiveerd in respectievelijk paragraaf 5.2.4, 5.2.3 en 5.2.2. Hieruit blijkt dat voor deze milieuaspecten voldaan wordt aan de gestelde wettelijke maximale waarden. Op grond van de maximale geur-, stof- en geluidsproductie in de beoogde situatie is derhalve sprake van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat.

Voor het ruimtelijke relevante milieuaspect gevaar heeft geen onderzoek plaatsgevonden. De richtafstand van gevaar bedraagt 0 meter, oftewel er geldt geen richtafstand. Op basis van de VNG-publicatie wordt dan ook geconcludeerd dat het milieuaspect gevaar niet leidt tot een onaanvaardbaar woon- en leefklimaat.

5.2.6 Externe veiligheid

Het algemene beleid voor externe veiligheid is gericht op het beperken en beheersen van risico's voor (beperkte) kwetsbare objecten vanwege: het gebruik, de opslag en de productie van gevaarlijke stoffen (inrichting), het transport van gevaarlijke stoffen (openbare wegen, water- en spoorwegen, buisleidingen) en het gebruik van luchthavens.

Kwetsbare objecten betreffen woningen, verblijfsgebouwen (zoals scholen, ziekenhuizen, bejaardenhuizen), gebouwen waarin doorgaans grote aantallen personen gedurende een groot gedeelte van de dag aanwezig zijn (zoals kantoorgebouwen met een oppervlakte van meer dan 1.500 m² bvo en winkelcentra met meer dan 5 winkels) en kampeer- en recreatieterreinen voor meer dan 50 personen.

Beperkt kwetsbare objecten betreffen overige bedrijfsgebouwen en dezelfde functies, maar dan kleiner van formaat of met minder mensen.

Het te vestigen glastuinbouwbedrijf betreft in overwegende mate geen (beperkt) kwetsbare object. De betreffende teelt van de planten is dermate arbeidsextensief, dat uitsluitend met het planten, herplanten en de oogst grotere aantallen personen in de kas verblijven.

Het beleid is onder andere verankerd in het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi), de bijbehorende Regeling externe veiligheid inrichting (Revi) en verder uitgewerkt / toegelicht in o.a. de Handleiding Externe Veiligheid Inrichtingen en de Handreiking Verantwoordingsplicht Groepsrisico.

Voor het vervoer van gevaarlijke stoffen is het beleid gebaseerd op de Nota Risiconormering Vervoer Gevaarlijke Stoffen (RNVGS). Op basis van deze nota geldt het Basisnet Vervoer voor zowel wegen, spoorlijnen als vaarwegen. Hiermee moet voorkomen worden dat zich externe veiligheidsknelpunten zullen gaan voordoen langs spoor- en waterwegen en het hoofdwegennet.

Het transport van gevaarlijke stoffen middels buisleidingen is gebaseerd op het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb). Dit besluit verplicht gemeenten en provincies om buisleidingen op te nemen in het bestemmingsplan, inclusief een belemmerende zone. Het Bevb gaat niet uit van bebouwings-, veiligheids- of

Op basis van de risicokaart zijn binnen het plangebied en directe omgeving geen buisleidingen gelegen waardoor gevaarlijke stoffen getransporteerd worden.

Op basis van de risicokaart zijn binnen het plangebied en directe omgeving geen risicovolle transportroutes gelegen.

Groepsrisico

Het aantal personen binnen het plangebied neemt niet in onevenredige mate toe, waardoor het groepsrisico met de bestemmingswijziging niet wijzigt.

Conclusie

Het aspect externe veiligheid vormt derhalve geen belemmering in het kader van de bestemmingswijziging.

5.2.7 M.e.r.-beoordeling

Per 1 april 2011 is het Besluit m.e.r. gewijzigd. De belangrijkste aanleidingen hiervoor zijn de modernisering van de m.e.r.-wetgeving in 2010 en de uitspraak van het Europese Hof van 15 oktober 2009¹. Uit deze uitspraak volgt dat de omvang van een project niet het enige criterium mag zijn om wel of geen m.e.r.-beoordeling uit te voeren. Ook als een project onder de drempelwaarde uit lijst C en D zit, kan een project belangrijke nadelige gevolgen hebben, als het bijvoorbeeld in of nabij een kwetsbaar natuurgebied ligt.

Een m.e.r.-beoordeling is een toets van het bevoegd gezag om te beoordelen of bij een project belangrijke nadelige milieugevolgen kunnen optreden. Wanneer uit de toets blijkt dat er belangrijke nadelige milieugevolgen kunnen optreden moet er een m.e.r.-procedure worden doorlopen.

Beoordeling noodzakelijkheid m.e.r.-beoordeling

Om te bepalen of een m.e.r.-beoordeling noodzakelijk is dient bepaald te worden of de ontwikkeling voorkomt in lijst C of lijst D van het Besluit, of de drempelwaarden worden overschreden, of het project in een kwetsbaar gebied ligt en of er belangrijke milieugevolgen zijn.

Drempelwaarden Lijst C en D

Het plangebied voorziet in het toekennen van een agrarische bestemming aan een bestaande manege. Deze bestemmingswijziging is enerzijds noodzakelijk om de huidige bedrijfsactiviteiten voort te kunnen zetten en anderzijds om voor de bedrijfsvoering noodzakelijke nieuwe gebouwen op te richten. Het betreft thans een paardenhouderij met 18 paarden en 7 veulens.

Een paardenhouderij komt niet voor in bijlage C van het besluit m.e.r. Er is dus geen sprake van de verplichting om een m.e.r. procedure te doorlopen.

Op grond van categorie D14 geldt een m.e.r.-beoordelingsplicht voor de oprichting, wijziging of uitbreiding van een installatie voor het fokken, mesten of houden van dieren, in gevallen waarin de activiteit betrekking heeft op meer dan 100 paarden.

Aangezien in dit geval sprake is van 18 paarden en 7 veulens is er geen sprake van een m.e.r.-beoordelingsplicht.

Vormvrije m.e.r.-beoordeling

In het Besluit m.e.r. is aangegeven dat de omvang van een project niet het enige criterium mag zijn om wel of geen m.e.r.-beoordeling uit te voeren. Ook als een project onder de drempelwaarde uit lijst C en D zit, kan

¹ HvJ EG 15 oktober 2009, zaak C-255/08 (Commissie tegen Nederland)

een project belangrijke nadelige gevolgen hebben, als het bijvoorbeeld in of nabij een kwetsbaar natuurgebied ligt. In feite zijn daarmee de geval definities (de drempelwaarden in kolom 2 in de D-lijst) indicatief gemaakt. Dit betekent dat niet meer kan worden volstaan met de mededeling in het besluit dat de omvang van de activiteit onder de drempelwaarde ligt en dus geen m.e.r.-beoordeling noodzakelijk is. Onder de geldende regeling moet een motivering worden gegeven. Deze motivering moet zijn gebaseerd op een toets die qua inhoud (dat wil zeggen: op basis van dezelfde criteria) aansluit bij de m.e.r.-beoordeling, de diepgang kan echter anders zijn en er zijn geen vormvereisten. Voor deze toets wordt de term vormvrije m.e.r.-beoordeling gehanteerd.

Gemeenten en provincies moeten nu dus ook bij kleinere bouwprojecten beoordelen of een m.e.r.-beoordeling nodig is. Die beoordeling is vormvrij. Uit deze toelichting blijkt dat het plangebied niet is gelegen in een gevoelig gebied en geen negatieve effecten heeft op elders gelegen gevoelige gebieden. Er is geen risico op verontreiniging en de bestemmingswijziging leidt niet tot hinder voor omliggende functies. Er worden geen gevaarlijke stoffen gebruikt en / of technologieën toegepast, waardoor er geen sprake is van risico op ongevallen. Uit deze toelichting blijkt kortom dat er geen sprake is van nadelige gevolgen voor het milieu.

Conclusie

1. Een paardenhouderij komt niet voor in onderdeel C van de bijlage bij het Besluit m.e.r. Er hoeft dus geen m.e.r. te worden opgesteld;
2. Een paardenhouderij valt wel onder categorie D14 van onderdeel D van de bijlage bij het Besluit m.e.r.. Er geldt echter geen m.e.r.-beoordelingsplicht omdat de in kolom 2 bij deze categorie genoemde 'drempelwaarden' niet worden overschreden;
3. Omdat de activiteiten wel worden genoemd in een van de categorieën in onderdeel D van de bijlage bij het Besluit m.e.r. maar de drempelwaarden niet worden overschreden, dient in beginsel voor dit project wel een vormvrije m.e.r.-beoordeling te worden uitgevoerd;
4. Uit de uitgevoerde vormvrije m.e.r.-beoordeling is gebleken dat de activiteiten op grond van de selectiecriteria als bedoeld in bijlage III bij de EEG-richtlijn milieueffectbeoordeling niet tot belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu leiden en dus geen aanleiding vormen om op grond hiervan alsnog een m.e.r.-beoordeling uit te voeren.

Kortom, voor de bestemmingswijziging naar een agrarisch bedrijf bestaan er vanuit dit kader geen belemmeringen.

5.3 Waterparagraaf

In deze paragraaf wordt beschreven op welke wijze het waterhuishoudkundig systeem in het plangebied opgebouwd is en hoe rekening is gehouden met de (ruimtelijk) relevante aspecten van (duurzaam) waterbeheer. Een beknopte beschrijving van de kenmerken van het watersysteem kan de benodigde inzicht geven in het functioneren van dit systeem.

Het plangebied ligt binnen het beheersgebied van het Waterschap Limburg. In het kader van het beleid van zowel de gemeente Horst aan de Maas als het waterschap dient binnen het plangebied een duurzaam waterhuishoudkundig systeem gerealiseerd te worden.

5.3.1 Beleidskader

Relevante beleidstukken op het gebied van water zijn het Waterbeheerplan 2016-2021 van het waterschap, het Provinciaal Omgevingsplan Limburg 2014 (POL2014), het Nationaal Waterplan, WB21, Nationaal Bestuursakkoord Water en de Europese Kaderrichtlijn Water. Belangrijkste gezamenlijke punt uit deze

beleidsstukken is dat water een belangrijk sturend element is in de ruimtelijke ordening. Water legt een ruimteclaim op het landschap waaraan voldaan moet worden. De bekende drietrapsstrategieën zijn leidend:

- vasthouden-bergen-afvoeren (waterkwantiteit);
- voorkomen-scheiden-zuiveren (waterkwaliteit).

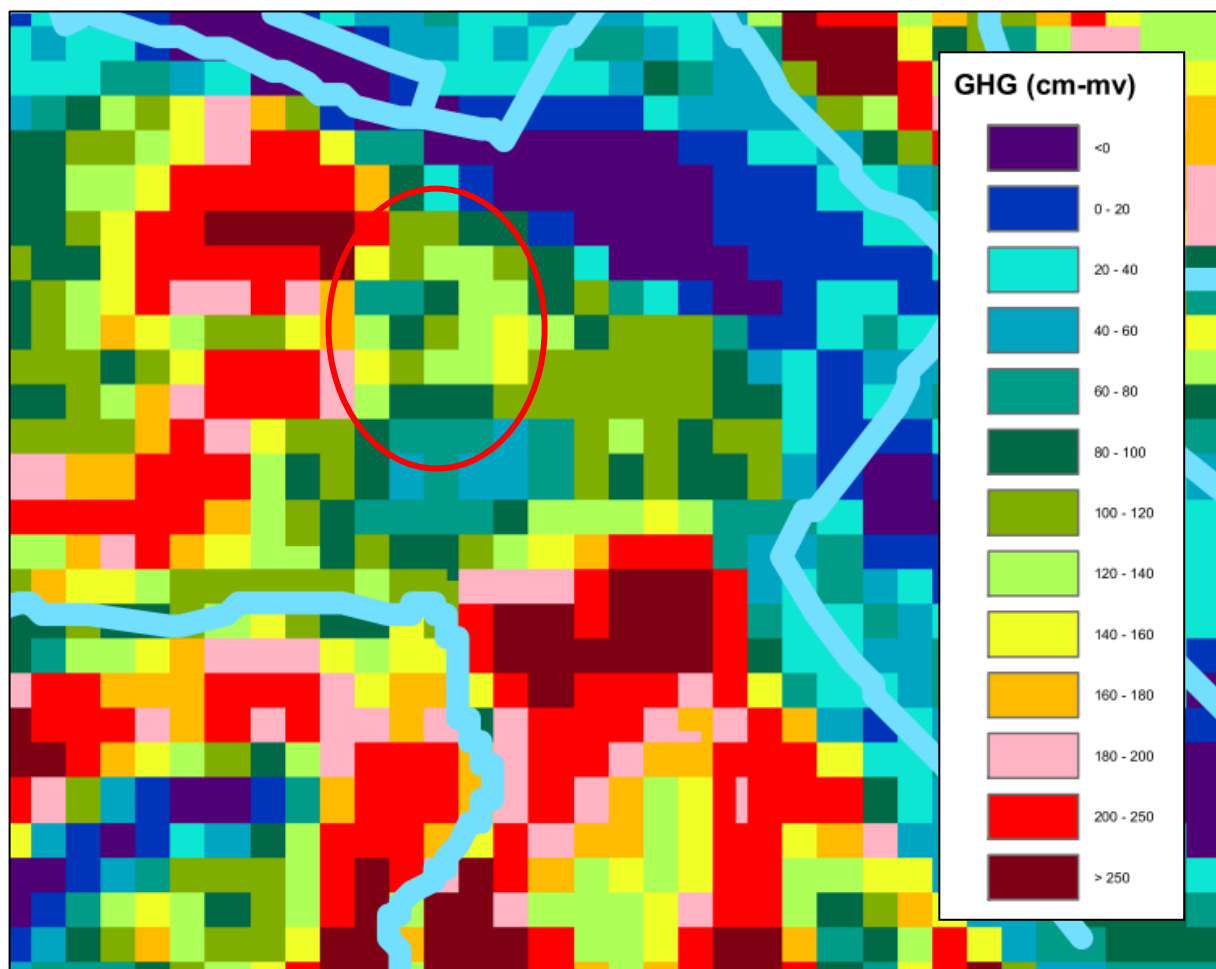
Tevens wordt thans gewerkt met de trits, hergebruik-bergen-infiltreren-afvoeren.

Daarnaast is de Beleidsbrief regenwater en riolering nog relevant. Hierin staat hoe het best omgegaan kan worden met het hemelwater en het afkoppelen daarvan. Ook hier gelden de driestapsstrategieën.

Het waterbeleid in het POL2014 sluit aan op de Europese Kaderrichtlijn Water en het Nationaal Waterplan. Het provinciaal waterbeleid omvat de volgende strategische doelen:

- herstel sponswerking: het voorkomen van wateroverlast en watertekort in het regionale watersysteem, anticiperend op veranderde klimatologische omstandigheden;
- herstel van de natte natuur: het bereiken van ecologisch gezonde watersystemen en grondwaterafhankelijk natuur;
- schoon water: het bereiken van een goede chemische kwaliteit voor water en sediment;
- duurzame watervoorziening: het beschermen van water voor menselijke consumptie, zodanig dat voldoende water van de vereiste kwaliteit via eenvoudige zuiveringstechnieken beschikbaar is;
- een veilige Maas: het streven naar een acceptabel risico voor overstromingen in het rivierbed van de Maas.

De waterkundige waarden zijn in het POL2014 weergegeven op de kaarten 'Regionaal Water' en 'Ondergrond'. Conform deze kaarten gelden er voor het plangebied geen waterkundige waarden.

Afbeelding 19. Uitsnede kaart GHG

5.3.2 Kenmerken van het watersysteem (huidige situatie)

Bodemgesteldheid en grondwater

De bodem in het plangebied is tamelijk vlak. De maaiveldhoogte bedraagt circa 15,3 meter +NAP. De originele bodem ligt volgens de bodemkaart van Nederland op de overgang van een vlakvaaggrond, welke bestaat uit leemarm en zwak lemig fijn zand en een ooivaaggrond, welke bestaat uit lichte zavel.

Conform de algemene gegevens van het Waterschap Peel en Maasvallei blijkt het plangebied een goede tot zeer goede bodemdoorlatendheid te hebben van 0,75 tot 10 m/dag. Ter plaatse van het plangebied en omgeving varieert de grondwatertrap globaal tussen grondwatertrap V en VII. Op basis van de kaarten behorende bij het Nieuw Limburgs Peil blijkt dat de gemiddelde hoogste grondwaterstand voor het grootste deel tussen 80-120 cm-mv is gelegen.

Oppervlaktewater

Binnen het plangebied is geen oppervlaktewater aanwezig. Ten zuiden van het plangebied stroomt de Van Smallenbroek, een primaire watergang van het waterschap.

Op basis van de Keur mag binnen een zone van 5 meter van de insteek van deze watergangen niet zonder vergunning van het waterschap worden gebouwd. De Keur is in onderhavig geval niet van toepassing daar de afstand van het plangebied tot aan deze watergang ruim 100 meter bedraagt.

Afvalwater / riolering

Het vuilwater is aangesloten op het gemeentelijk rioleringsstelsel.

Grondwaterbescherming

Het plangebied is niet gelegen in een grondwaterbeschermingsgebied, zoals vastgelegd in de Omgevingsverordening Limburg 2014.

5.3.3 Water in relatie tot de ontwikkeling (nieuwe situatie)

Dit bestemmingplan heeft enerzijds tot doel een functionele wijziging van de bestemming, maar anderzijds ook om de bouw mogelijkheden te vergroten. In de huidige situatie is de locatie bebouwd met een bedrijfswoning, een rijhal met paardenstallen en een andere (vervallen) paardenstal. Gewenst is om een hooi- en stroopslag, berging en een overdekte stapmolen / longeerbak nieuw te bouwen. De nieuwe gebouwen leiden tot een toename van het verhard oppervlak van 1.126 m². Vanwege de ligging in het stroomvoerend rivierbed van de Maas heeft initiatiefnemer contact gezocht met het gebiedsbureau Ooijen-Wanssum. Dit heeft geleid tot de aanvraag van een PIAV. Na verlening van deze PIAV kan initiatiefnemer een aanvraag indienen in het kader van de Waterwet. Voor deze vergunning dient Rijkswaterstaat een besluit te nemen. Indien het benodigde PIAV verleend wordt lijkt vergunning verlening in het kader van de Waterwet haalbaar omdat er per saldo geen effecten optreden.

De bestemmingswijziging leidt tot een toename van het verhard oppervlak. De oppervlakte van de bestaande gebouwen bedraagt circa 1.600 m². Iedere toename van verhard oppervlak dient zoveel mogelijk 'hydrologisch neutraal' te geschieden. Het waterschap hanteert hiervoor vuistregels waarmee op basis van de toename van verharding een wateropgave kan worden bepaald.

Hydrologisch neutraal ontwikkelen houdt onder andere in dat het versneld afvloeiende hemelwater (als gevolg van extra bebouwd oppervlak en / of verhardingen) dient te worden gecompenseerd door middel van extra waterberging. Via deze (tijdelijke) berging kan water vertraagd de bodem worden ingebracht, of vertraagd worden afgevoerd naar het bestaande watersysteem. Bij de laatste optie mag de bestaande landbouwkundige

afvoernorm van 1 l/s/ha niet worden overschreden. Bij een hydrologisch neutrale ontwikkeling wordt dus geborgd dat extra afvloeiend hemelwater niet wordt afgewenteld op de omgeving.

Daarnaast is het van belang dat bestaande waterhuishoudkundige functies niet mogen worden geschaad of beperkt. Eveneens mag, als gevolg van de nieuwbouw, geen sprake zijn van een structurele verlaging van de grondwaterstand.

Het afkoppelen van het hemelwater wordt vormgegeven door het aanleggen van twee infiltratiesloten op het perceel. Een komt evenwijdig aan de Megelsum, naast de buitenbak. De andere wordt aangelegd evenwijdig aan de kavelgrens met de woning Megelsum 5. Conform richtlijnen van Waterschap Limburg dient de infiltratievoorziening gedimensioneerd te worden op een bui die eens in de 10 jaar voorkomt en waarbij 50 mm neerslag valt. Daarnaast mag een bui die eens in de 100 jaar voorkomt en waarbij 63 mm valt, geen overlast voor derden veroorzaken. Met een toename van de bouwmogelijkheden met 1.126 m² dient minimaal 56 m³ geborgen te worden.

De gemeente Horst aan de Maas streeft naar het terugdringen van het gebruik van uitlogende bouwmaterialen. Dit aspect is als aanbeveling opgenomen in het pakket duurzaam bouwen. Van de initiatiefnemers wordt verwacht, voor zover relevant, geen gebruik te maken van uitlogende bouwmaterialen.

Concluderend kan gesteld worden dat door de ontwikkeling geen knelpunten ontstaan tussen grondgebruik en de waterhuishouding.

5.4 Kabels en leidingen

Grotere kabels en leidingen krijgen in een bestemmingsplan veelal een planologische beschermingszone door middel van een dubbelbestemming. Hiermee wordt de bedrijfszekerheid en de veiligheid van de betreffende leiding gewaarborgd.

Op basis van het vigerende bestemmingsplan is er geen sprake van een dergelijke dubbelbestemming in of in de nabijheid van het plangebied.

Blijkens kaarten van Gasunie, TenneT en Waterschapsbedrijf Limburg bevinden er zich in of in de nabijheid van het plangebied geen belangrijke (ondergrondse) leidingen.

5.5 Natuur

De Europese natuurwetgeving is in Nederland, op het gebied van soort- en gebiedsbescherming, uitgewerkt in de Wet natuurbescherming. Deze wet heeft tot doel alle in Nederland in het wild voorkomende planten- en diersoorten en natuurgebieden (Natura2000-gebieden) te beschermen en in stand te houden.

5.5.1 Flora en fauna

De huidige functie als manege maakt het plangebied net zo geschikt als ecotoop voor beschermde of zeldzame planten of dieren als de nieuwe functie van paardenhouderij.

Uit de natuurgegevens, welke zijn in te zien op www.limburgsevogels.nl, valt op te maken dat zich in het plangebied geen beschermenswaardige dier- en plantensoort bevinden, althans dat over het afgelopen kalenderjaar geen soorten zijn waargenomen.

Gelet op het bovenstaande is een verstoring van flora en fauna van in de omgeving voorkomende broedvogelsoorten door de bestemmingswijziging niet te verwachten.

Ten overvloede wordt gewezen op de algemene zorgplicht welke in artikel 3.5 van de Wn is opgenomen.

Door eventuele werkzaamheden buiten de periode van maart tot augustus te starten, is de kans op verstoring van broedende vogels het kleinst. Ook buiten deze periode mogen broedende vogels niet worden verstoord en moet gewacht worden tot het broeden voorbij is en de jongen zijn uitgevlogen.

5.5.2 Natura2000

Het plangebied bevindt zich niet in of direct nabij Natura2000-gebieden. Het dichtstbijzijnde Natura2000-gebied betreft de Maasduinen, gelegen op een afstand van 2,6 km. Op grotere afstand zijn ook andere Natura2000-gebieden gelegen, zoals de Boschhuizerbergen op 6,8 km.

Deze gebieden maken onderdeel uit van een Europees natuurnetwerk. Om de Europese biodiversiteit te behouden en te herstellen wordt gestreefd naar de ontwikkeling van dit netwerk van beschermde natuurgebieden. Hiervoor zijn onder meer de Vogelrichtlijn (1979) en de Habitatrichtlijn (1992) opgesteld. Op basis van deze Europese richtlijnen is Nederland verplicht om beschermde habitats, soorten en hun leefgebieden in stand te houden of te herstellen. Daarvoor worden gebieden aangewezen waar deze soorten en habitats voorkomen als Natura2000-gebieden. Voor deze gebieden geldt een speciaal beschermingsregime. Bij uitbreiding of verandering van activiteiten of bij nieuwe activiteiten in of in de nabijheid van deze gebieden moet er getoetst worden of er significante gevolgen zijn voor de gebieden.

Omdat er sprake is van een functiewijziging van een manege naar een paardenhouderij en het aantal paarden op locatie niet zal wijzigen, is er geen sprake van een wijziging van de stikstofemissie. Het bedrijf beschikt echter (nog) niet over een vergunning in het kader van de Wet natuurbescherming voor het houden van landbouwhuisdieren. Voor de locatie is een berekening van de PAS gemaakt. Het initiatief heeft een verhoogde stikstofdepositie tot gevolg op omliggende Natura2000-gebieden. Dit heeft een overschrijding van de KDW tot gevolg.

Volgens AERIUS is ontwikkelruimte beschikbaar voor de stikstofdepositie van het initiatief. De benodigde ruimte voor 18 paarden en 7 veulens bedraagt 0,23 mol/ha/jr. Doordat de stikstofdepositie als gevolg van de voorgenomen plannen boven de grenswaarde van 0,05 mol/ha/jr ligt, is het aanvragen van een vergunning van de Wet natuurbescherming thans noodzakelijk. Zodra een nieuwe PAS-periode van kracht wordt vervalt de huidige vergunningplicht en kan het aantal paarden gemeld worden. Deze melding wordt ingediend op het moment dat de nieuwe PAS-periode in werking treedt.

5.6 Archeologie en cultuurhistorie

5.6.1 Cultuurhistorie

De provincie Limburg hecht veel waarde aan de cultuurhistorie van de provincie. De provincie wil dan ook dat er verstandig omgegaan wordt met cultuurhistorische bouwwerken en landschappen. In het POL2014 is derhalve aangegeven dat gestreefd wordt naar het behouden, ontwikkelen en beheren van beschermde

historische bouwwerken, hoofdlijnen van jonge en oude cultuurlandschappen en historische landschapselementen.

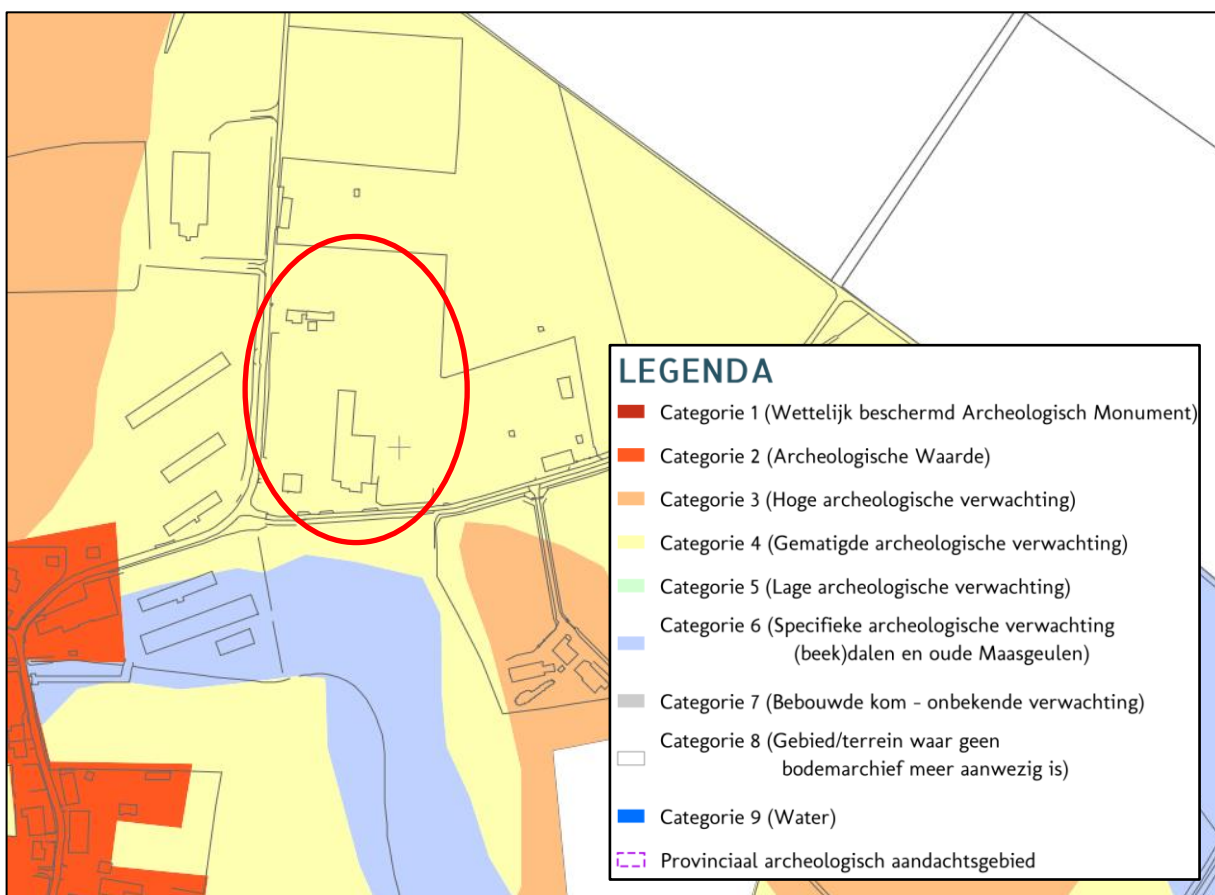
Het beleid ten aanzien van cultuurhistorie zoals dit in het POL2014 is weergegeven, is gestoeld op de Nota Belvédère. Het POL2014 schrijft dan ook voor een beschrijving in het bestemmingsplan mee te nemen, betreffende de omgang met de cultuurhistorische elementen in relatie tot de hiervoor geldende wettelijke bepalingen.

Volgens de provinciale kaart 'Cultuurhistorische Waardenkaart Limburg' liggen er binnen of nabijheid het plangebied geen cultuurhistorische waarden. Met de ontwikkeling gaan derhalve geen cultuurhistorische waarden verloren.

5.6.2 Archeologie

Sinds 1 september 2007 is de Wet op de Archeologische Monumentenzorg in werking getreden. De Wet op de Archeologische Monumentenzorg is de Nederlandse uitwerking van het Verdrag van Malta (1992). De wet is een raamwet die regelt hoe rijk, provincie en gemeente bij hun ruimtelijke plannen rekening moeten houden met het erfgoed in de bodem.

Om te kunnen voldoen aan het gestelde in de Wet op de Archeologische Monumentenzorg dienen de gemeenten te beschikken over archeologiebeleid en een archeologische beleidskaart.

Afbeelding 20. Uitsnede archeologische waardenkaart

De gemeente Horst aan de Maas heeft voor haar grondgebied een Archeologische Maatregelenkaart ontwikkeld welke op 26 mei 2015 is vastgesteld. Conform deze kaart is het plangebied gelegen in een gebied

met een gematigde archeologische verwachting. Conform het vigerende bestemmingsplan is aan het plangebied dan ook de dubbelbestemming 'Waarde – Archeologie 4' toegekend.

Aan een gematigde verwachtingswaarde zijn de volgende ondergrenzen gesteld in het gemeentelijk beleid: 50 cm diepte en 2.500 m² oppervlakte. Een bodemingreep waarbij de bodem niet dieper dan 50 cm geroerd wordt is toegestaan, ongeacht de oppervlakte. Een bodemingreep waarbij de bodem wel dieper dan 50 cm geroerd wordt dient van te voren onderzocht te worden op archeologische waarden indien de te verstoren oppervlakte meer dan 2.500 m² bedraagt.

De in het vigerende bestemmingsplan opgenomen dubbelbestemming aangaande de gematigde archeologische waarde wordt in onderhavig bestemmingsplan overeenkomstig opnieuw opgenomen. Archeologie vormt daarmee geen beperkende factor voor de bestemmingswijziging.

5.7 Verkeer en parkeren

Het plangebied blijft ontsloten via de Kortenbos (hoofdingang) en Megelsum (zijingang). Door de bestemmingswijziging is er geen toe- of afname van het aantal verkeersbewegingen van en naar de locatie.

Parkeren bij de bedrijfswoning blijft plaatsvinden op eigen terrein, hiervoor is meer dan voldoende plaats voorhanden. Op de oprit zijn minimaal twee parkeerplaatsen gerealiseerd. De bedrijfswoning voldoet daarmee aan de parkeernorm die in de "Nota Parkeernormen Horst aan de Maas 2015" is opgenomen.

6 UITVOERBAARHEID

6.1 Economische uitvoerbaarheid

De uitvoering van de bestemmingswijziging is in handen van de initiatiefnemers. De kosten verbonden aan de realisering van dit initiatief zijn geheel voor rekening van de initiatiefnemers. Het initiatief betreft een gebruikswijziging zonder dat er sprake is van kostenverhaal of andere grondexploitatieaspecten. Er zijn zelfs geen kosten voor de aanleg van een inrit of het aansluiten op de riolering. De bestemmingswijziging heeft dan ook geen gevolgen voor de gemeentelijke financiën. Wel kan er door de gemeente Horst aan de Maas besloten worden tot het vaststellen van een exploitatieplan.

Met de gemeente is een planschade-overeenkomst gesloten waardoor eventuele planschadeclaims op rekening van initiatiefnemers worden afgewenteld. Voor de gemeente Horst aan de Maas zal het initiatief kostenneutraal verlopen.

6.2 Handhaving

Sinds 1 april 2005 werkt de gemeente Horst aan de Maas samen met de gemeente Venray als het gaat om handhaving. Onder deze samenwerking valt niet alleen de uitvoering, maar ook alle juridische, administratieve en beleidsmatige ondersteuning. In 2012 is het eerste integraal handhavingsbeleid in werking getreden. Inmiddels is het Beleidsplan VTH Horst aan de Maas 2017-2020 in werking getreden.

De gemeenten Horst aan de Maas en Venray voeren hun handhavingstaken uit op basis van de volgende visie: de gemeenten Horst aan de Maas en Venray stellen een gezonde, veilige, leefbare en groene leefomgeving centraal. Handhaving is één van de middelen om de kwaliteit van wonen, leven en werken te behouden en te versterken. Het bestuur streeft naar een gestructureerd en integraal handhavingsbeleid, waarbij preventief belang voorop staat. De betrokkenheid en het eigen verantwoordelijkheidsbesef van de burgers, bedrijven en instellingen moeten daarbij worden vergroot. Als de preventieve inzet (informatievoorziening) niet werkt en het geschonken vertrouwen wordt beschaamd, volgt daadwerkelijk handhavend optreden. Zo krijgt iedereen de aanpak die hij/zij verdient.

In dit integrale handhavingsbeleid is één van de speerpunten hoe in de economische situatie van de afgelopen jaren met minder middelen net zo veel of meer aan handhaving gedaan kan worden. In dit kader zijn de volgende uitgangspunten geformuleerd:

1. appelleren aan de eigen verantwoordelijkheid;
 2. preventie gaat boven repressie;
 3. draagvlak creëren;
 4. servicegericht handelen, en
 5. alleen noodzakelijke en handhaafbare kaders stellen.
-
1. "Appelleren aan eigen verantwoordelijkheid" wil zeggen dat de verantwoordelijkheid bij de burgers, bedrijven en instellingen terecht komt, dit is ten slotte ook waar hij thuishoort. Dit vergt wel een bepaald vertrouwen van de gemeente over de burgers, bedrijven en instellingen binnen hun gemeente. Wordt dit vertrouwen geschaad dan treedt de gemeente consequent hard op. Er kan nu meer op risicogroepen of zwakke schakels ingezet worden, de capaciteit van de handhaving is dus beter in te delen en kan efficiënter gebruikt worden.

2. "Preventie gaat boven repressie" wil zeggen dat meer aandacht besteedt wordt aan het voorkomen van overtredingen dan het aanpakken van bestaande overtredingen. Hierdoor hoeven er niet zoveel tijdrovende en geldverslindende, bestuursrechtelijke procedures doorlopen te worden. Er wordt dus met zo min mogelijk inzet zoveel mogelijk resultaat behaald.
3. Verder is "draagvlak creëren" een van de uitgangspunten. Dit houdt in dat er duidelijk over handhaving wordt gecommuniceerd en dat er ook daadwerkelijk gedaan wordt wat er gezegd wordt. Belangrijk is ook om dingen die spelen bij burgers, ondernemers, instellingen, scholen en verenigingen mee te nemen in het uitvoeringsprogramma en dat rechtsgelijkheid wordt nagestreefd.
4. Het vierde uitgangspunt is "servicegericht handelen". Dit houdt in dat de overheid zich dienstbaar opstelt. De gemeente denkt mee en speelt in op ongewenste situaties. Ook is de gemeente 24 uur per dag bereikbaar. Zo wordt een gevoel van veiligheid en een leefbare omgeving gecreëerd. Er is dus meer aandacht nodig voor de aanpak van overlastfeiten in de openbare ruimte.
5. Het laatste uitgangspunt is "alleen noodzakelijke en handhaafbare kaders stellen". Er worden dus alleen besluiten genomen en regels ingesteld die ook daadwerkelijk handhaafbaar zijn. Overbodige regels worden geschrapt om alles overzichtelijk te houden en er wordt zorg gedragen voor voldoende deskundige capaciteit, op deze manier kan gedogen geminimaliseerd worden.

Bij handhaving staat de nalevingsstrategie centraal. Hierin is opgenomen welke activiteiten worden ondernomen om te komen tot naleving van de regels. De nalevingsstrategie kan op zijn beurt worden onderverdeeld in de volgende strategieën:

1. preventiestrategie;
2. toezichtstrategie;
3. sanctiestrategie, en
4. gedoogstrategie.

Vaak wordt er gekozen voor een combinatie van deze strategieën om het resultaat te vergroten. Bij deze strategieën passen verschillende handhavingsinstrumenten.

Onder de preventieve handhavingsinstrumenten vallen onder andere deregulering, kritisch zijn op het formuleren van regels, handhaafbaarheid van de regels en communicatie en voorlichting. De regels moeten bekend zijn bij de doelgroep, er dient dus duidelijk gecommuniceerd te worden over handhavingsactiviteiten en de gemeentelijke prioriteiten.

Naast de preventieve handhavingsinstrumenten zijn er ook nog de repressieve handhavingsinstrumenten. Dit zijn onder andere het betalen van een dwangsom, bestuursdwang en intrekking van begunstigde beschikking. Bij een dwangsom wordt er een geldbedrag per overtreding of tijdseenheid dat de overtreding voortduurt betaald aan de gemeente. Bestuursdwang houdt in dat een overtreding op kosten van de overtreder ongedaan gemaakt wordt. Als laatste kan een begunstigde beschikking worden ingetrokken, op deze manier wordt een activiteit juridisch onmogelijk gemaakt. Het kan hierbij ook gaan om een gedeeltelijke ontheffing. Vaak volgt op het intrekken van een begunstigde beschikking nog het opleggen van een dwangsom of bestuursdwang.

Naast bestuursrechtelijk aanpakken van overtreeders kan het soms ook de voorkeur hebben om een overtreder strafrechtelijk aan te pakken. Op deze manier kunnen de vaak langdurende juridische procedures die gemoeid zijn met de bestuursrechtelijk aanpak ontlopen worden. Bij strafrechtelijke aanpak moet gedacht worden aan bestuurlijke strafbeschikking en een proces-verbaal. Wanneer er een privaatrechtelijke overeenkomst met de gemeente is aangegaan kan ook voor de privaatrechtelijke worden gekozen. Hierbij gaat, wanneer het mogelijk is, de bestuursrechtelijke aanpak wel voor. Ten slotte kan er voor een gedoogbeschikking gekozen worden. Dit gebeurt uitsluitend voor gevallen die veroorzaakt zijn door onvoorziene omstandigheden of overgangssituaties.

6.3 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

De procedures voor vaststelling van een bestemmingsplan zijn door de wetgever geregeld. Aangegeven is dat tussen gemeente en verschillende instanties overleg over het plan moet worden gevoerd alvorens een ontwerpbestemmingsplan ter visie gelegd kan worden. Bovendien is het noodzakelijk dat belanghebbenden de gelegenheid hebben om hun visie omtrent het plan te kunnen geven. Pas daarna kan de wettelijke procedure met betrekking tot vaststelling van het bestemmingsplan van start gaan.

Vooroverleg

Het concept bestemmingsplan is voorgelegd aan de Provincie Limburg, Waterschap Limburg en Rijkswaterstaat. De provincie Limburg en Rijkswaterstaat hebben advies uitgebracht omtrent het plan. De provincie Limburg heeft aangegeven dat in paragraaf 3.2.5 een passage dient te worden opgenomen inzake de Regeling Ontwikkelingsruimte Gebiedsontwikkeling Ooijen-Wanssum. De initiatiefnemers dienen namelijk te beschikken over een zogenaamde PIAV, die moet worden aangevraagd bij de provincie Limburg. Deze PIAV is noodzakelijk om uiteindelijk een Watervergunning te kunnen aanvragen. Paragraaf 3.2.5 is naar aanleiding van de gemeente opmerking aangepast.

Rijkswaterstaat heeft aangegeven dat er voor het initiatief een PIAV verleend dient te worden, welke als basis dient voor een aan te vragen vergunning in het kader van de Waterwet. Paragraaf 5.3.3 is hierop aangepast, tevens geeft initiatiefnemer bij deze aan dat er een verzoek is gedaan voor een PIAV en dat er een vergunning aangevraagd zal worden bij Rijkswaterstaat. Daarmee is er tegemoet gekomen aan de opmerkingen van zowel de Provincie Limburg als Rijkswaterstaat.

Zienswijzen

PM

6.4 Procedure

De Wet ruimtelijke ordening (Wro) is in werking getreden met ingang van 1 juli 2008. De wettelijke procedure start met het moment van ter inzage legging van het ontwerp bestemmingsplan.

De procedure ziet er als volgt uit:

- Vooroverleg met betrokken instanties;
- Openbare kennisgeving van het ontwerp bestemmingsplan;
- Terinzagelegging van het ontwerp en bijbehorende stukken gedurende 6 weken en toezending aan gedeputeerde staten en de betrokken rijksdiensten, waterschappen en gemeenten;
- Gedurende de termijn van terinzagelegging kunnen door een ieder schriftelijk of mondeling zienswijzen worden ingebracht;
- Vaststelling van het bestemmingsplan door de gemeenteraad binnen 12 weken;
- Algemene bekendmaking van het bestemmingsplan door terinzagelegging met voorafgaande kennisgeving en toezending aan gedeputeerde staten en betrokken rijksdiensten, waterschappen en gemeenten: binnen 2 weken dan wel, indien gedeputeerde staten of de inspecteur zienswijzen hebben ingebracht of het bestemmingsplan gewijzigd is vastgesteld, vanaf 6 weken na vaststelling;
- Mogelijkheid tot beroep bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State binnen 6 weken na bekendmaking voor belanghebbenden;
- Inwerkingtreding op de dag na afloop van de beroepstermijn, zijnde 6 weken na de bekendmaking, tenzij binnen deze termijn een verzoek om een voorlopige voorziening is ingediend bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

7 JURIDISCHE TOELICHTING

7.1 Planstukken

Het bestemmingsplan heeft als doel het planologisch-juridisch kader te geven voor de ontwikkeling. De nadere juridische invulling is gedetailleerd geregeld. Dit bestemmingsplan bestaat uit de volgende onderdelen:

- toelichting
- planregels
- verbeelding

Met het opstellen van het onderhavige bestemmingsplan is aangesloten bij de in de Wet ruimtelijke ordening en het Besluit ruimtelijke ordening geformuleerde uitgangspunten.

De plansystematiek voldoet aan de volgende RO-standaarden 2012:

- Standaard Vergelijkbare BestemmingsPlannen (SVBP) 2012;
- PraktijkRichtlijn BestemmingsPlannen (PRBP) 2012;
- Standaard Toegankelijkheid Ruimtelijke Instrumenten (STRI) 2012.

Ten behoeve van de uniformiteit van bestemmingsplannen binnen de gemeente Horst aan de Maas voldoet het bestemmingsplan qua systematiek aan het bestemmingsplan voor het buitengebied van de gemeente Horst aan de Maas.

7.2 Toelichting op de verbeelding

In de analoge en digitale verbeelding hebben alle gronden binnen het plangebied een bestemming gekregen. Binnen de bestemming zijn nadere aanduidingen aangegeven. Deze aanduidingen hebben slechts juridische betekenis ingevolge het voorliggende plan, indien en voor zover deze in de regels daaraan wordt gegeven. Als een aanduiding juridisch gezien geen enkele betekenis heeft, is deze niet opgenomen in de verbeelding. Ten behoeve van de leesbaarheid is het plan wel op een topografische ondergrond gelegd. De bestemmingen en de aanduidingen zijn ingedeeld in de hoofdgroepen volgens de SVBP2012 en zijn bij de verbeelding opgenomen in een renvooi.

Op de papieren kaart zijn functieaanduidingen en bouwaanduidingen begrensd door een 'haaiantandlijn' en worden maatvoeringsaanduidingen weergegeven door een onderbroken lijn. Bij onduidelijkheid of een tegenstrijdigheid is de digitale weergave van doorslaggevende betekenis. Anders gezegd, de papieren kaart heeft hierin geen betekenis meer.

Uit de verbeelding blijkt dat de reeds vigerende bestemming, dubbelbestemming en gebiedsaanduiding nog steeds voor het plangebied gelden. De bestemming is echter gewijzigd naar de bestemming 'Agrarisch met waarden' met de aanduiding 'specifieke vorm van agrarisch – veehouderij'.

7.3 Toelichting op de planregels

De regels zijn standaard als volgt opgebouwd:

- Hoofdstuk 1 bevat de begripsbepalingen en een bepaling over de wijze van meten; deze worden opsommingsgewijs in alfabetische volgorde gegeven en dienen als referentiekader voor de overige regels.
- Hoofdstuk 2 bevat de bestemmingen.
- Hoofdstuk 3 bevat enkele algemene regels, zoals de antidubbeltelbepaling, de procedurebepaling en algemene regels ten aanzien van omgevingsvergunningen.
- Hoofdstuk 4 tenslotte bevat het overgangsrecht en de slotregels met daarin de titel van het bestemmingsplan.

De bestemmingen vangen steeds aan met de bestemmingsbenaming. Daarna wordt in de bestemmingsomschrijving weergegeven voor welke doeleinden de betreffende gronden bestemd zijn. Vervolgens wordt in de bouwregels aangegeven welke bouwwerken bij recht mogen worden opgericht en welke situerings- en maatvoeringseisen hiervoor gelden. In sommige bestemmingen wordt bovendien nader ingegaan op de toegestane voorzieningen. Vervolgens is een gebruiksbepaling opgenomen waarin wordt aangegeven dat gronden en opstallen niet in strijd met de bestemming mogen worden gebruikt. Voor de duidelijkheid is een aantal situaties aangegeven die in ieder geval in strijd met de bestemming worden geacht.

Om bepaalde ontwikkelingen te sturen, respectievelijk in de hand te houden, is bij sommige bestemmingen tevens gekozen voor het opnemen van omgevingsvergunnings- en wijzigingsbepalingen. Na het doorlopen van een in het bestemmingsplan nader uiteengezette procedure, kan aan deze 'flexibiliteitsbepalingen' medewerking worden verleend.

Om te voorkomen dat bestemmingen gefrustreerd worden, zijn diverse bestemmingen voorzien van een stelsel van omgevingsvergunningen voor werken en werkzaamheden. Hierin is geregeld dat een aantal werken en werkzaamheden verboden is, tenzij het bevoegd gezag hiervoor een omgevingsvergunning heeft afgegeven.

De belangrijkste omgevingsvergunningen voor het uitvoeren van werken, geen bouwwerken zijnde, of van werkzaamheden zijn overzichtelijk opgenomen in een tabel.